

Φιλοκοσμία

Η ΦΩΝΗ

Αξιοπρέπεια

ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΞΥΠΝΑΕΙ ΕΝΑ ΠΡΩΙΝΟ ΚΑΙ ΛΕΕΙ: «ΜΑΡΕΣΕΙ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ, ΘΕΛΩ ΝΑ ΖΗΣΩ ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ...»

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΑΔΕΡΦΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ ΜΠΕΡΕΚΕΤΙΑ!

ΔΟΞΑ ΣΟΙ Ο ΘΕΟΣ και ευλογημένος ο σύλλογος μας, « ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΕΡΡΑΙΩΝ: ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΙΟΣ ». Το πιστεύαμε, δουλέψαμε, τα καταφέραμε! Γνωρίσαμε τον κόσμο και πλουτίσαμε. Είδαμε «τους καλούς, τους κακούς και τους άσχημους», δηλαδή τους αδελφούς μας ντόπιους, τη φιλότιμη – πονηρή φυλή, τους περήφανους και φοβισμένους ή αδιάφορους ανθρώπους. Είμαστε σερραίοι, οι γηγενείς μακεδόνες με τα πολλά παρατσούκλια : «οι σλαβόφωνοι», «οι δίγλωσσοι», «οι βούλγαροι», «οι σέρβιοι» επί Πάγκαλου, «οι μακεδονοσλάβοι» ή «οι σλαβομακεδόνες» περισσότερο, ή και σκέτο οι **μακεδόνες στο Μ.Α. και ομιλούντες τη μακεδονική** στην απογραφή του 1920. Στα κοντινότερα, « ανύπαρκτοι» ή «σκοπιανοί» και πιο πρόσφατα υπερισχύει το δοξασμένο - περιφρονημένο όμως με την Κρίση-« έλληνες, γνήσιοι απόγονοι του Μεγαλέξανδρου!» (Άραγε «πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον»;) Τέλος πάντων, δε θυμώνουμε με την ιστορία μας, απεναντίας θέλουμε και χαρίζουμε **τόνομα μας** σε οποιονδήποτε ζει στη μακεδονία μας. **Μακεδόνες λοιπόν όλοι και Ντόπιοι**, οι κάθε λογής ντόπιοι, οι Βλάχοι, οι Ρομά, οι Θρακιώτες, οι Σαρακατσαναίοι, οι Μικρασιάτες, οι Πόντιοι, οι Αρβανίτες, οι «Ρωσοπόντιοι» κλπ, δε ζηλεύουμε, δεν είμαστε μικρόψυχοι. Πρότυπο μας οι Προστάτες Άγιοι μας, οι θεσσαλονικείς **Κύριλλος και Μεθόδιος**. Όπως Εκείνοι δεν ενέδωσαν στις πιέσεις από το «δόγμα» των τριών γλωσσών του Ευαγγελίου, έτσι κι εμείς δε γινόμαστε μίζεροι στη «γηνενή ιδιότητα» μας. Ντόπιοι και “ματζίρηδες” γινόμαστε ένα. Σήμερα, αυτό που διαφοροποιεί τους ανθρώπους δεν είναι η καταγωγή τους, αλλά το τι μυαλό και το τι καρδιά διαθέτουν. Και όπως οι άλλοι γράφουν την ιστορία τους, το ίδιο θα κάνουμε κι εμείς. Χωρίς λογοκρισία θα πούμε και ευχάριστα, και δυσάρεστα πράγματα, δεν έχουμε να κρύψουμε τίποτα. Μας καθοδηγεί ο διαφωτισμός και το χριστιανικό πνεύμα. Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. Η συνείδηση του ελεύθερου πολίτη - «ο τέλειος νόμος, δηλαδή ο νόμος της ελευθερίας» κατά τον Ιάκωβο κεφ.1, στ.25 - που μπορεί να συνθέσει την ενότητα μέσα από τη διαφορετικότητα. Η Αγάπη προς το όλον και όχι προς την «Καταλονία». Και «όποιος αγαπάει δεν φοβάται. Η τέλεια αγάπη διώχνει το φόβο. Γιατί ο φόβος σχετίζεται με την τιμωρία κι όποιος φοβάται την τιμωρία δείχνει πως δεν έχει φτάσει στην τέλεια αγάπη.» 1 επ. Ιωάν.4-18.

Μπράτι ι σέστρι, γκόρε γκλάβατα! Αδέρφια μας, ψηλά το κεφάλι!

Έχουμε πλέον την άδεια, γίναμε ισότιμοι με τους άλλους, ορίστε στην Ηράκλεια το στέκι της κουλτούρας μας - η βιβλιοθήκη μας. Εμπρός να δείξουμε τι αξίζουμε, να απελευθερωθούμε πρώτα- πρώτα, νικώντας τις ντροπές – προκαταλήψεις και το φόβο... Τώρα καλούμαστε να ενσαρκώσουμε το όνειρο μας. Ντομπαρτέν (= Καλημέρα!) στα Τραγούδια μας, στις Παροιμίες, στους Θρύλους και στις Παραδόσεις του τόπου μας.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΔΡΑΣ

Το ρολόι του καμπαναριού σήμανε μεσάνυκτα. Το σκοτάδι έξω, ήταν πηχτό και σιγανοψυχάλιζε, φυσούσε «ρούπελ» κι έκανε τα καβάκια της ρεματιάς να βουίζουν, όπως στις γουέστερν ταινίες. Η ξαδέλφη μου η Στηργιανή δε φοβόταν να κυκλοφορεί τη νύκτα, ξεκίνησε από το σπίτι της, στη μέση του χωριού και με γρήγορο ρυθμό έφθασε στο τελευταίο σπίτι – καμαράκι της γιαγιάς, της μπάμπο-Μπουζιάς, Χριστίνας κατά κόσμο.

Συνέχεια σ. 3

Αδελφότητα Ντόπιων Σερραίων «Κύριλλος και Μεθόδιος»

Υπεύθ. pouniosgiannis@yahoo.gr

Διανέμεται δωρεάν

Τηλ.: 6946874095 ΗΡΑΚΛΕΙΑ

Τεύχος 4^ο

Φεβρουάριος 2018

Μακεδόνισσα κοπέλα

Google: [pesna Makedonsko devoiche](#)
μετάφραση

Μακεδόνισσα κοπέλα
χρωματιστό μπουκέτο
Από κήπο μαζεμένο
δώρο χαρισμένο.

Μήπως υπάρχει σ' αυτόν τον όμορφο
κόσμο
πιο όμορφη κοπέλα από τη
Μακεδόνισσα?

Δεν υπάρχει, δεν υπάρχει και ούτε θα
γεννηθεί
πιο όμορφη κοπέλα από τη
Μακεδόνισσα.

Δεν υπάρχουν αστέρια ομορφότερα
από τα μάτια σου
Αν βρίσκονται τη νύχτα στον ουρανό
μέρα θα χαράξει.

Όταν τραγούδι τραγουδήσει
και τ' αηδόνι ξεπερνά
Όταν χορό χορέψει
αγγίζει την καρδιά.

Όταν τυλίγεις τα μαλλιά
σου σαν μετάξι
Όμορφη είσαι,
και από νεράιδα.

Ακούστε το στο διαδίκτυο

Ο ΔΡΑΠΕΤΗΣ

Ο Γιάννος πέρα απ' το βοριά
το σύρμα δεν αντέχει
κάνει καρδιά, βάνει φτερά,
μέσ' στα χωριά του κάμπου τρέχει.

Δώσε κυρά λίγο ψωμί
και ρούχα για ν' αλλάξω,
δρόμο να κάμω έχω μακρύ
πάν' από λίμνη να πετάξω.

Όπου διαβεί κι όπου σταθεί
φόβος και τρόμος πέφτει
και μια κρυφή κρυφή φωνή
κρυφή κρυφή τα' απόβρα φεύγει.

Φονιάς δεν είμαι Χριστιανοί,
θεριό για να σας φάω,
έφυγα από τη φυλακή
στο σπίτι μου πάω.

Ω τη θανάσιμη ερημιά
στου Μπέρτου Μπρέχ τη χώρα...
Δίνουν το Γιάννο στους Ες- Ες
Για σκότωμα τον πάνε τώρα...

Η φώτο από τον αγιασμό των
γραφειών της Αδελφότητας μας
04/02/2018.

Εκτός από την βασιλόπιτα και τις
αρχαιρεσίες είπαμε τα κάλαντα τα
Χριστούγεννα και έγινε η δωρεά μας
(1 αναπηρικό καρότσι και 1 σακί
πλαστικά καπάκια) στο νοσοκομείο
και στην νεφρολογική κλινική
Μεντιαλίσ (Νέο Σούλι).

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΥΦΛΟΤΗΤΑ

« ...Ο Ιησούς έμαθε ότι τον πέταξαν
έξω και, όταν τον βρήκε, του είπε:”
Εσύ πιστεύεις στον Υιό του Θεού;”
Εκείνος αποκρίθηκε: “ Και ποιός
είναι αυτός, κύριε, για να πιστέψω
σ’ αυτόν; “ “Μα τον έχεις κιόλας
δει”, του είπε ο Ιησούς. “ Αυτός που
μιλάει τώρα μαζί σου, αυτός είναι”.
Τότε εκείνος είπε: “ Πιστεύω Κύριε,”
και τον προσκύνησε. Κι ο Ιησούς
είπε: “ Ήρθα για να φέρω σε κρίση
τον κόσμο, έτσι ώστε αυτοί που δε
βλέπουν να βρουν το φως τους, κι
εκείνοι που βλέπουν ν’ αποδειχθούν
τυφλοί.” » Ιωάν.9, 35-39.

Συνέχεια από τη σελ. 1

ΚΑΛΗΜΕΡΑ στο Συνέδριο μας στον «πνευματικό» σύλλογο των Σερρών: μια μεγάλη ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ, από το Μπέλλες και το Κρούσσεβο- Αχλαδοχώρι, ως τα πέρατα του Κάμπου, όπου θα χορεύουμε την «μπαϊτούσκα» στις γέφυρες του Στρυμόνα, θα απαγγείλουμε ποιήματα στις όχθες της Λίμνης, θα δώσουμε θεατρικές παραστάσεις στο σιδηροδρομικό σταθμό της Σκοτούσας, διαλέξεις στα Σέρρας και την Τζουμαγιά, αδελφοποίηση με τη «Θρακική Εστία» κ.α. συλλόγους. Επίσης θα δενδροφυτεύουμε κάθε χρόνο σε περιοχές του νομού μας - όχι μονάχα εκδρομές και γλέντια, αλλά προσφορά και αλληλεγγύη προς τους αδελφούς. Γιατί όχι και Καθαριότητα κοινόχρηστων χώρων; Ποιός θα δώσει το καλό παράδειγμα; Φυσικά εμείς οι Ντόπιοι - μια θυσία στη μνήμη του πρωτοπόρου μας Παπαευαγγέλου. (Μας λείπει Θόδωρε...)

Γκόρε γκλάβτα ντουσίτσες! Ψηλά το κεφάλι ψυχούλες!

Ένα μπουκέτο κίτρες είμαστε οι μακεδόνες. Πολύχρωμο και μυρωδάτο. Άγγελιο το μάξιψαν από την σερραϊκή γη, το παρουσιάζουν σήμερα αυτούσιο και δροσερό. Έλα δάσκαλε κι εσύ μαζί μας να διδάξεις, πως « τα ψηλά ιδανικά, όταν τα μοιραζόμαστε με τους άλλους, παίρνουν μεγαλύτερη αξία.» Έλα κι εσύ λέλια Μαρία, να μαγειρέψεις το νοστιμότερο φαγί σου, κι εσύ ντέτο Γκιόρκι, να μας διηγηθείς την περιπέτεια σου... Φανταζόμαστε μια ανοικτή κοινωνία, με πλήρη ισονομία και ισοπολιτεία, όπου όλοι θα μισούν τη βία και η αγαπούν το ωραίο και το αληθινό. (Αμήν.) Οραματιζόμαστε τον Κόσμο πιο δίκαιο, ειρηνόφιλα τα Βαλκάνια, απαραβίαστα τα σύνορα με σεβασμό στις μειονότητες, μέσα σε μια Ευρώπη των λαών, ακόμη πιο προοδευτική και πιο φιλόξενη. Γ' αυτό **συζητάμε** τα προβλήματα που βλέπουμε, η αυτολογοκρισία δε δικαιολογείται. « Οι τελευταίοι των Μοϊκανών» δεν έχουν να χάσουν τίποτα, απεναντίας ονειρεύονται να μπουνε τα πράγματα στη θέση τους, να φωτιστεί το καθετί, να φύγουν επιτέλους οι σκιές της καχυποψίας. Νομίζουμε πως αυτό είναι το χρέος κάθε μορφωμένου και κάθε **έντιμου Έλληνα, διάλογος λουτόν και όχι σκυλοκαβγάδες στην TV ή συλλαλητήρια.** Η αυτοκριτική μας, υποσχόμαστε, θα γίνεται πολύ συχνά και δημόσια, όσο θα πέφτουμε σε λάθη. Δυστυχώς σήμερα στη χώρα μας δεσπόζουν οι σκοπιμότητες, οι πανεπιστημιακοί μας δάσκαλοι σιωπούν κι εμπαιθείς συμπατριώτες δε θέλουν να βγει ολάκερη η αλήθεια. Αλλά ο μπαμπούλας της «εθνικής ορθότητας» και οι μηχανισμοί του ιδεολογικού καταναγκασμού περιορίζονται τελευταία.(Μπράβο στον Κοτζιά) Δικαίωμα μας η ίδρυση του σωματείου και με παρρησία θα λέμε τις απόψεις μας. Αφύπνιση και φως, εκεί που υπάρχει σύγχυση, αμφισβήτηση στην ιστορία που (δεν) διδαχθήκαμε. Για μας δεν υπάρχουν δογματικές και μονολιθικές αλήθειες, ούτε «ιερά βιβλία» στις επιστήμες. Έτσι θα διαβάζουμε όλα τα βιβλία, δε θα δουλεύουμε τη νύκτα -ξεκαθαρίζουμε πως βιώνουμε τον πατριωτισμό και όχι απλά τον δείχνουμε... Γνωστοποιούμε ακόμη πώς μονάχα το περιοδικό μας εκφράζει.

Είμαστε φιλήσυχοι και πολύ εργατικοί άνθρωποι. Και όπως λένε οι γεροντότεροι η «γιατριά του κόσμου». Από εμάς θα βγει ο πιο μεγάλος επιστήμονας, ο «Τέσλα της Ιατρικής!» (Αμήν Κύριε, Σε ευχαριστούμε που έριξες σε μας το μαντήλι Σου.) Μετά τον καρδιοχειρουργό Σπύρου, περιμένουμε το σερραίο σωτήρα μας. Το είπε η μπάμπα Βάνκα, καταγράφηκε στο συλλογικό υποσυνείδητο μας και γιατί ο θρύλος να μην επιβεβαιωθεί; « Νάσσια βέρα»= η πίστη μας είναι στα ύψη, διψάμε για αναγνώριση, στη διαπασών οι φλογέρες και τα νταούλια μας. **Όμως προσοχή: θα ματαιωθεί η προσδοκία μας, ή μάλλον θα είναι εντελώς άχρηστη, όσο εμείς ζούμε με φοβίες, όσο είμαστε κουτοπόνηροι, αφιλόξενοι, « γλωιάδη καρφιά» και φίλοι της εκάστοτε εξουσίας...** Γ' αυτό ο σύλλογος μας θα πρωτοστατήσει στην πνευματική και ψυχική καλλιέργεια όλων μας. Απευθυνόμαστε σε όλους τους δημοκράτες συμπολίτες μας, άνδρες, γυναίκες και παιδιά, από τις τιμημένες τραγιάσκες ως τις « οσιάρινες γκασπιούρκες». Οι καλοπροαίρετοι **προσέλθετε**, ήλθε η ώρα να πετάξουμε στα σκουπίδια τους εγωισμούς και την κακία μας. Στο σύλλογο μέσα γίνεται η αυτοπραγμάτωση μας, η συλλογική καταξίωση, η «περηφάνεια» μας. (Άλλωστε η Κρίση της πατρίδας μας μπορεί να γίνει ανάλογα κι αφορμή αυτοβελτίωσης κι αναγέννησης.)

ΝΤΟΥΣΙΤΣΕΣ ! ΨΥΧΟΥΛΕΣ !

Το αξίζουμε και η Πρόνοια του Θεού μας αγαλιάζει. Ο τίμος ιδρύτας μας πότισε τη μακεδόνικη γη και βλάστησε, εδώ στα Σέρρας, ένα όμορφο δένδρο, λουτόν, ας το προστατέψουμε! Διαβάστε φίλοι μας και καμαρώστε το καταστατικό της «Αδελφότητας» μας. Μην ακούτε πλέον τις Κασσάνδρες, ενδιαφερθείτε για περισσότερες γνώσεις, μη σας παραπλανήσει όμως ο ξύλινος εθνικιστικός λόγος. Κάποιοι δεν έχουν τι άλλο να πούνε κι επενδύουν στο δήθεν πατριωτισμό. Από τότε όμως η μισή αλήθεια είναι αγάπη για την πατρίδα; Εμείς είμαστε αυτοί που δεν αγωνιστούν για τα τοπικά- λαϊκά προβλήματα, που στήνουν γέφυρες Φιλοκοσμίας και Αξιοπρέπειας, αυτοί που θα **φανερώνουν απόκρυφα θέματα** και θα προβάλλουν το λαογραφικό πολιτισμό -τραγουδία, «αντέτια», γλώσσα - γνήσια και αυθεντικά. Εμπιστευτείτε σερραίοι τη «ΦΩΝΗ» μας, συμπορευτείτε με το σύλλογο μας. Μπροστά, πάντα μπροστά το ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, το αίμα μας, η « γιάπουλκα» μας, η λεβεντιά μας. **ΝΑ ΖΗΣΕΤΕ ΨΥΧΟΥΛΕΣ!** « **Ας κολοσούμ μπιτζί ρινέ!**», που **έλεγαν οι μάνες μας στα τούρκα: Χαρά σε αυτούς που τα καταφέρνουν!**

Σημειώσεις I. Δε θέλουμε και δεν προτείνουμε την διάλυση των συλλόγων στα χωριά του Νομού μας. Προσκαλούμε τους ευαίσθητους στο ωραίο και στην αρμονία, εκείνους που δε βολεύονται στα σημερινά σχήματα σε μια πανσερραϊκή συστράτευση: Η«πορεία προς Εμμαούς» ξεκίνησε! «Έρχεσθε και ιδετε». Από την ντροπή στην καθολική αξιοπρέπεια... Όσο αφορά τους άλλους είμαστε ανοιχτοί στο διάλογο, και ασφαλώς η προβολή μας, η αποπεριθωριοποίηση στην ουσία, δε θα γίνει σε βάρος τους. Όλοι θα ωφεληθούμε.

II. « Σήμερα γνωρίζουμε ότι ο μεγαλύτερος κίνδυνος δεν είναι το κακό που προέρχεται από τους κακούς, αλλά η σιωπή από αυτούς που θεωρούνται καλοί.» Γ. Πέρσον πρωθυπουργός Σουηδίας 29-1-2001.

Συνέχεια από σελ. 1

Μπήκε μέσα, άναψε το φως και βρήκε τη γιαγιά να κοιμάται του καλού καιρού. Έφυγε ένα βάρος από πάνω της, έκανε το σταυρό της και μουρμούρισε: « Δόξα σοι ο Θεός.» Νόμιζε πως θα χαροπάλευε, γιατί το απόγευμα την είχε αφήσει με ψηλό πυρετό, της είχε δώσει αντυπερτικό χάπι και με βρεγμένες πετσέτες τη δρόσιζε.

Η γιαγιά άκουσε μια στιγμή το θόρυβο, άνοιξε τα μάτια της, είδε την εγγονή της και της μίλησε σιγανά: «Πάλι ήλθες Στογιάνκα;» Με χαμόγελο στα χείλη της έκανε προσπάθεια ν' ανασηκωθεί. Με λίγη βοήθεια τα κατάφερε, ζήτησε νεράκι κι αφού το ήπιε ξαναμίλησε: «Ξεκουράστηκα, είμαι καλά τώρα, κάτσε κοντά μου, να σου πω μερικά πράγματα και καλό είναι να τα μάθεις. Να δεις τι τραβήξαμε κάποτε». Έτσι γιαγιά κι εγγονή βρέθηκαν πολύ κοντά και η πρώτη διηγήθηκε την ιστορία της.

Είμαι από το Σάβιακο, από τους Σαράτσιδες το σόι και παντρεύτηκα στο Λέχοβο. Ήμουν κοπέλα όταν έφυγαν οι τούρκοι, θυμάμαι πως στο «Χουριέτ» (1908-Σύνταγμα) έγινε πανηγύρι, πετούσαν οι μπαμπάδες μας τις σιάπκες [τραγιάσκες] στον αέρα και φώναζαν: «Σιά νιέ και σ'νταμι!» [Τώρα εμείς θα διοικούμε!]. Ωστόσο, ήλθαν ανάποδα τα πράγματα, είχαμε κάθε τόσο πολέμους, μετακινήσεις και περάσαμε τα πιο δύσκολα χρόνια. Κρυβόμασταν συχνά στο βουνό και οι περισσότεροι άνδρες χάθηκαν στις μάχες. Στην αρχή τους πήραν στρατιώτες οι τούρκοι και πολέμησαν στη Μπόσνα (Βοσνία) , μετά τους έστειλαν στη Θράκη κατά των βουλγάρων κι εκεί σκοτώθηκαν κάποιοι. Μετά τους πήραν στο στρατό οι βούλγαροι και πολέμησαν στο Κιλκίς και Λαχανά κι αρκετοί δε γύρισαν. Κατόπιν ήλθε η Ελλάδα για λίγο και ξαναήλθε η Βουλγαρία ως το Στρυμόνα. Στρατιώτες πάλι στα πράσινα [Πρώτος παγκόσμιος πόλεμος],πάλι μαυροφόρεσαν οι γυναίκες. Έφυγαν τελικά οι βούλγαροι κι επέστρεψαν οι έλληνες, τώρα τους έστειλαν να πολεμήσουν στη Μικρά Ασία. Πήραν όλους τους άνδρες μας, εγώ ήμουνα παντρεμένη με το Ντόντορ [Θόδωρο], πέρασαν τρία χρόνια και δεν επέστρεψε. Τότε ήλθε ένα γράμμα κι έγραφε ότι σκοτώθηκε. Ξαναπαντρεύτηκα τον παππού σου τον Νικόλα κι έκανα ένα παιδί, τη μάνα σου. Ξαφνικά μια μέρα εμφανίστηκε ο πρώτος άνδρας μου και με ζήτησε, το χωριό χωρίστηκε στη μέση και κτυπήθηκαν οι άνδρες, μεγάλη δοκιμασία...

- Αμάν γιαγιά τι κακό! Εσύ τι έκανες;

- Έγινε παιδί μου δικαστήριο και μου είπαν, ό,τι θέλω να διαλέξω. Διάλεξα τον παππού σου, γιατί είχα κάνει παιδί μαζί του.
- Μπράβο γιαγιά, καλά έκανες.

- Είχαμε τσέτο, μαύρη ζωή εκείνα τα χρόνια, ας μη παραπονιόμαστε τώρα. Δώσαμε το τέταρτο παιδί μας ψυχοπαίδι, τη Μαρία, σε μια πλούσια οικογένεια, χώρια που μου πέθαναν δυο παιδιά. Φτώχεια μεγάλη τσέτο, λίγοι ήταν οι πλούσιοι που είχαν πολλά πρόβατα και φημισμένα αμπέλια. Εμείς ωστόσο είχαμε κι ευχάριστες στιγμές, χαιρόμασταν και με τα λίγα... Οι μπόρες όμως δεν σταμάτησαν, άρχισαν πάλι να έρχονται με το Μεταξά, πήραν τον άνδρα μου, όπως κι άλλους πολλούς, εξορία στην Κρήτη, γιατί τον άκουσε ένας στρατιώτης να μιλάει σε μας. Το χωριό μας είναι στα σύνορα, πάνω στο καμπαναριό υπήρχε στρατός κι αλίμονο αν δε μιλούσες ελληνικά- που εμείς δεν τα γνωρίζαμε...

- Και τι έγινε μετά, πως ξεκίνησε ο πόλεμος;

- Μας σήκωσαν μέσα στο χειμώνα και μας πήγαν στο Μπαρακλί (Βαλτερό). Εκεί ζητιανεύαμε για να ζήσουμε, καθίσαμε 4 μήνες, καλά να είναι μια οικογένεια , του μπαρπαΝτίμου που φιλοξένησε την φαμίλια μας. Εσύ γεννήθηκες εκεί. Μας άφησαν μετά να πάμε στο χωριό μας. Ήταν η Βουλγαρία τότε, βρήκαμε τα σπίτια μας ρημαγμένα, μάλλον από τους αγριόβλαχους που βοσκούσαν τα κοπάδια τους στα βουνά. Ευτυχώς στα δύσκολα χρόνια ο Θεός έδωσε μεγάλη παραγωγή και επιβιώσαμε. Δεν ξεχνώ εκείνα τα παιδιά που ζητιάνευαν με το « τραγούδι της Δράμας», ένα πολύ λυπητερό τραγούδι...(Βρήκαν, έλεγε, ένα τενεκέ με βγαλμένα μάτια και γλώσσες.) Επί κατοχής άνοιξε βουλγάρικο σχολείο και κάθε Κυριακή είχαμε τραγούδια και χορούς στην πλατεία, παρά τη φτώχεια μας... Δε θυμάμαι πότε ακριβώς άρχισαν τα αντάρτικα, ο χειρότερος πόλεμος, γιατί από το χωριό σκοτώθηκαν σαρανταενέα παλληκάρια. Είχαν πάρει πολλοί όπλα, οι αντάρτες είχαν νοσοκομείο στο χωριό και κάθε βράδυ γινόταν ομιλίες. Τότε ήταν που έπιασαν τον παππού σου τον Νικόλα και τον βασάνισαν για το σαμάρι με τις λίρες.

-Δηλαδή;

- Όπως ακούστηκε, κάποιοι από το Άγγιστρο κινδύνευαν και ήθελαν να περάσουν τα σύνορα. Φόρτωσαν τα ζώα τους και ζήτησαν βοήθεια από τον παππού σου. Είπανε αργότερα πως το σαμάρι ήταν φορτωμένο λίρες και ότι τις πήρε ο παππούς. Εμφανίστηκαν ένα βράδυ τρεις άνδρες, όχι από το χωριό, και πήραν τον παππού. Το βασάνιζαν τον Κόλιο μέρες και νύκτες, μέχρι που έσκαψαν ένα λάκκο, τον παράχωσαν μέχρι το λαιμό, τον πασάλειψαν με μέλι στο πρόσωπο για να τον τσιμπάνε οι μέλισσες. Ήθελαν να τους πεί για τα λεφτά. Μαρτύρησε ο παππούς σου από εκείνους τους ανθρώπους, τον άφησαν στο τέλος ελεύθερο γιατί κατάλαβαν πως δεν πήρε κανένα σαμάρι. Τότε ήταν που έκλειψαν και τα λεφτά του Μιάσκου, είχε τρελαθεί ο άνθρωπος και ρωτούσε τα χελιδόνια που είναι οι λίρες του... Μαύρα χρόνια παιδί μου, να μην τα ξαναζήσουμε...

Το Σεπτέμβρη του 1947 νίκησε ο στρατός τους αντάρτες, μπήκαν στο χωριό και μας είπαν σε τρεις ώρες να φύγουμε, ο καθένας να πάει όπου θέλει. Άλλοι πήγαν προς τα πάνω - Βουλγαρία κι άλλοι, πολύ πιο λίγοι, προς τα κάτω. Εμείς είχαμε συγγενείς στο Σιδηρόκαστρο, τραβήξαμε κάτω, αλλά μας εμπόδισαν στη γέφυρα και μας έστειλαν στο Πετρίτσι. Δυο βραδιές μείναμε εκεί και καταλήξαμε στο Μεγαλοχώρι, 25 οικογένειες πρόσφυγες. Ανταρτόπληκτους μας βάπτισαν και ζήσαμε δεκαριά χρόνια στις παράγκες. Εκεί άλλοι μας φέρθηκαν καλά κι άλλοι μας εκμεταλλεύτηκαν. Μετά, πάλι μας διέλυσαν, νομάρχης ήταν ο Μανουσόπουλος, άλλοι παρέμειναν στο χωριό- ίσως λάδωσαν τον πρόεδρο, κι άλλοι στην Πεπονιά, στα Καλά Δένδρα, στο Παλαιόκαστρο και στο Χριστός. Άντε πάλι από την αρχή να κτίσουμε τα σπίτια μας...

Όλα τα αντέξαμε τσέτο, ο παππούς και τα παιδιά μας ήταν εργατικοί και με τη δουλιά, πολύ δουλιά, τα καταφέραμε. Ο Θεός ν' αναπαύσει τη ψυχή του παππού σου, ήταν αθώς, δεν πείραξε κανέναν. Κι αυτό που είπαν μερικοί, ότι ο ίδιος έστειλε το γράμμα από την Μ. Ασία είναι ψέματα. Μου το ορκίστηκε! Πολέμησε κι αυτός 3 χρόνια στην τουρκία, εξορίστηκε 3 χρόνια, έφαγε το ξύλο για το «σαμάρι» κι έζησε σε τρία χωριά... Σταμάτησε για λίγο η γιαγιά και ύστερα είπε: Γκόσποτ σπολάιτι! (Κύριε ελέησον!)

Εδώ τελείωσε η Εξομολόγηση της γιαγιάς. Η εγγονή της την σκέπασε κι έφυγε. Κοιμήθηκε η μπάμπο μας, και το πρωί χαράματα, τη βρήκε πεθαμένη η μικρή η κόρη της που είχε την βάρδια. Καρδιακή προσβολή, είπε ο γιατρός.

Σημείωση. Η ιστορία είναι αληθινή και μου την διηγήθηκε η ξαδέλφη μου, την ευχαριστώ πολύ.

Του Συλλόγου με την επωνυμία ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΕΡΡΑΙΩΝ:**ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΙΟΣ****Άρθρο 1ον ΙΔΡΥΣΗ - ΕΠΩΝΥΜΙΑ - ΕΔΡΑ**

Ιδρύεται στη Ηράκλεια Σωματείο (Σύλλογος), μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με την επωνυμία ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΕΡΡΑΙΩΝ: ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΙΟΣ με έδρα την Ηράκλεια της δημοτικής ενότητας Ηράκλειας του Δήμου Ηράκλειας του Ν. Σερρών.

Άρθρον 2ον ΣΚΟΠΟΙ

Σκοποί του Συλλόγου είναι:

1. Η συμβολή στη μορφωτική και εκπαιδευτική εξέλιξη και άνοδο του μορφωτικού επιπέδου των μελών του Συλλόγου και έμμεσα των υπολοίπων συμπατριωτών μας.

2. Η ηθική, πνευματική και κοινωνική εξέλιξη των μελών του και η καλλιέργεια πνεύματος αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας και συσφίξεως των αδελφικών μεταξύ τους σχέσεων. απαλλαγμένη κάθε είδους κομματισμού, φανατισμού, διχονοίας, ρατσισμού, σωβινισμού, ιδιοτέλειας και άλλων ενεργειών συμπεριφορών και δράσεων ικανών να διασύρουν το Σωματείο και να οδηγήσουν αυτόν σε συρρίκνωση, αφάνεια και διάλυση. Η μετάβαση από το ατομικό, συντηριακό και στείο τοπικιστικό πνεύμα στο ομαδικό και γενικό .Συμβολή στην κοινωνική συνείδηση - Δικαίωση της Ανθρωπιάς.

3. Η προαγωγή των γενικότερων συμφερόντων του Ν. Σερρών: φροντίδα για τη λύση των τοπικών- λαϊκών προβλημάτων στους οικισμούς του νομού και στην πόλη. Προβολή των εγχώριων προϊόντων μας ως και διαφήμιση των τουριστικών περιοχών και των αξιοθέατων.

4. Η αναβίωση και η διατήρηση των ηθών και των εθίμων των εντοπίων .Η διάσωση και καταγραφή των μακεδονικών θρύλων, παραμυθιών και παροιμιών. Αναπαραγωγή τοπικών δημοτικών τραγουδιών. Καταγραφή βιογραφιών χαρακτηριστικών προσωπικοτήτων.

5. Η συμμετοχή στις παντός είδους νόμιμες, τοπικές και μη, εκδηλώσεις.

6. Η μελέτη και έρευνα λαογραφικών μνημείων και της λαογραφίας των εντοπίων. Η συστηματική καταγραφή της πολιτιστικής κληρονομιάς του Τόπου μας, με τη διάσωση, διατήρηση και προβολή των ιστορικών στοιχείων, της ντόπιας γλώσσας , των εθίμων και παραδόσεων των κατοίκων, της ένδυσης, της αρχιτεκτονικής παράδοσης και συνολικά όλων των στοιχείων πολιτιστικής μνήμης. Προβολή των παραδοσιακών φαγητών και « αναβίωση» παλαιών επαγγελμάτων.

7. Η ανάπτυξη συνεργασίας μέσα σε πνεύμα αλληλεγγύης, ομοψυχίας και συναδέλφωσης με Πολιτιστικούς Φορείς και άλλα Σωματεία, με Οργανισμούς Δημοτικούς, Κρατικούς ή Ιδιωτικούς, με ομάδες πολιτών και με επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στον τομέα του πολιτισμού και της ευρύτερης έννοιας αυτού, όταν διαθέτουν παρόμοιους με το παρόν στόχους μέσα από συμμετοχικές διαδικασίες, κατάλληλες να λειτουργούν και με την μορφή δικτύου, πάντα με όρους ισότητας, αυτοτέλειας, αυτονομίας και δημοκρατικής διαδικασίας.

8. Η εκπόνηση, διαχείριση, υλοποίηση, αξιολόγηση τοπικών, περιφερειακών, Εθνικών και Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων και Πρωτοβουλιών, για λογαριασμό του Σωματείου, σε σχέση με την ευρεία έννοια της πολιτιστικής – πνευματικής –κοινωνικής– περιβαλλοντικής – επιμορφωτικής αναβάθμισης και της βελτίωσης της ποιότητας ζωής των κατοίκων καθώς επίσης την αξιοποίηση όλων των δυνατών χρηματοδοτήσεων, και επιχορηγήσεων στο Σωματείο, προς αυτήν την κατεύθυνση.

9. Η ώθηση στη διαμόρφωση ενιαίας και εφαρμόσιμης πολιτιστικής πολιτικής όλων των Σωματείων και αρμοδίων φορέων του δήμου, του νομού, και της Χώρας γενικότερα, που θα λαμβάνει υπόψη της τα ιδιαίτερα γεωγραφικά, οικονομικά, πολιτιστικά, ιστορικά και περιβαλλοντολογικά χαρακτηριστικά των τοπικών κοινωνιών και θα αξιοποιεί όλο το τοπικό δυναμικό των φορέων και των ατόμων που τα αποτελούν. Η ανάπτυξη και η διάδοση με κάθε πρόσφορο μέσο, των ιδεών της Ελευθερίας, της Δημοκρατίας, της Χρυσής Μεσότητας, του Ολυμπιακού Πνεύματος του κλασικού πολιτισμού.

Επίσης της αλληλεγγύης, της συλλογικότητας, του εθελοντισμού, της ευγενούς άμιλλας, του αλληλοσεβασμού, του αντιρατσισμού, ανάλυση των ιδεών της ξενοφοβίας και της προκατάληψης, με στόχο τη δημιουργία μίας πολιτισμικής ελεύθερης,ανοιχτής και δημοκρατικής κοινωνίας και κυρίως ενός Πολιτισμού της Ειρήνης, βασικού αγαθού του Ανθρώπου. Εναντίωση στο εθνικιστικό πνεύμα που οδηγεί στα μίσση και την αλληλοεξόντωση των λαών. Η Αδελφσύνη και η Παρακαταθήκη των λαών κάτω από το φως του Διαφωτισμού.

10. Η φροντίδα για την καλλιέργεια, την ανάπτυξη και την προβολή σύγχρονων μορφών λαϊκής καλλιτεχνικής έκφρασης.

11. Η ενθάρρυνση των νέων να ενασχοληθούν με τον πολιτισμό, τα γράμματα, τις τέχνες, τον αθλητισμό, τους σ υνεταρισμούς (αγροτικούς, ενεργειακούς κλπ), τον επαγγελματικό προσανατολισμό και τα προβλήματα που τους απασχολούν. Φροντίδα προς τα άτομα της τρίτης ηλικίας – γηρατιά.

Άρθρο 3- ΜΕΣΑ

Η προώθηση των σκοπών του Συλλόγου γίνεται με όλα τα νόμιμα μέσα τα οποία ενδεικτικά είναι:

1. Κατάλληλες ενέργειες και παραστάσεις προς όλες τις αρμόδιες αρχές και Νομικά ή Φυσικά πρόσωπα.

2. Ανακοινώσεις και δημοσιεύματα στον τύπο.

3. Η συνεργασία με άλλους Συλλόγους, Σωματεία ή οργανώσεις που είτε υπάρχουν ή πρόκειται να ιδρυθούν και που έχουν τους ίδιους ή παρόμοιους ή συναφείς σκοπούς.

4. Η πραγματοποίηση διαλέξεων, εκδρομών, εορτών, χορών, αθλοπαιδιών, εράνων, μελετών, θεατρικών και κινηματογραφικών παραστάσεων. Διοργάνωση ημερίδων, διημερίδων, συνεδρίων.

5. Η ίδρυση βιβλιοθήκης, αναγνωστηρίου, εντευκτηρίου, λέσχης, καθώς και η έκδοση εφημερίδας, περιοδικών και λευκωμάτων.

6. Πιστή καταγραφή, διατήρηση και εκμάθηση όλων των ειδών παραδοσιακών, λαϊκών και σύγχρονων χορών, παραδοσιακών μουσικών οργάνων, εκμάθηση ξένων γλωσσών (υπό μορφή ταχύρρυθμων τμημάτων σε επαγγελματίες, υπαλλήλους, επιχειρηματίες, Μέλη και Φίλων του Συλλόγου), εκμάθηση Η/Υ – Πληροφορικής - INTERNET, σκάκι, εκμάθηση Βυζαντινής Μουσικής, εκμάθηση ανάγνωσης και γραφής της Ελληνικής γλώσσας σε αναλφάβητους κατοίκους της περιοχής, σε αλλοδαπούς και οικονομικούς μετανάστες που διαμένουν στην περιοχή μας , εκμάθηση παραδοσιακών κεντημάτων, κοπτική – ραπτική – πλεκτική – υφαντική, εκμάθηση μαγειρικής – ζαχαροπλαστικής – αρτοποιίας, ψηφιδωτού, ζωγραφικής, αιογραφίας, γλυπτικής, πυλογλυπτικής, ξυλογλυπτικής, χαλκογραφίας, αργυρο-χρυσοχοΐας, σχολής γενικών, δανεϊστικής βιβλιοθήκης - αναγνωστήριου, χορωδίας, αερόμικ, σεμινάρια επιμόρφωσης επιδοτούμενα ή μη, κοινωνικής υπηρεσίας (παροχή προμηθειών διαφόρων καταναλωτικών αγαθών – ταμείου αλληλεγγύης – τράπεζας αίματος – συμβουλευτικές/υποστηρικτικές υπηρεσίες που θα προσφέρονται δωρεάν από Νομικούς, γεωπόνους, μηχανικούς, εκπαιδευτικούς, τεχνίτες, ψυχολόγους κ.λπ. εξειδικευμένους επιστήμονες. Συμμετοχή και δράση ως εθελοντική ομάδα στην καθαριότητα των κοινοχρήστων χώρων, στις θεομηνίες και δενδροφυτεύσεις. Φροντιστήρια σε αδύνατους μαθητές και βράβευση των αριστούχων.

7. Δημιουργία ιματιοθήκης λαϊκών ενδυμασιών

8. Προώθηση, συνεργασία πολιτιστικών ανταλλαγών και την συνύπαρξη σε εθνικά, ευρωπαϊκά και διεθνή πολιτιστικά δίκτυα .Συνεργασία, επικοινωνία, αλληλοενημέρωση, και αδελφοποίηση Φορέων και Σωματείων του εσωτερικού και εξωτερικού, που έχουν τους ίδιους στόχους και σκοπούς . Ιδιαίτερη μέριμνα θα αναληφθεί στον τομέα αυτό, με τους απόδημους.

9.Ενδιαφέρον σε ειδικές πληθυσμιακές ομάδες (Ρομά, ανάπηροι, καρκινοπαθείς), φροντίδα και περίθαλψη τυχόν προσφύγων/ μεταναστών. Καταγραφή των κόκινων δανείων προς τις τράπεζες των συμπατριωτών μας και υλικολογική συμπαράσταση τους.

10. Διατήρηση της Μουσικής Παράδοσης και των τραγουδιών του τόπου μας. Αντάμωμα εντοπίων κάτω από τους ήχους της μουσικής μας

Ως μέσο, εννοείται κάθε νόμιμο μέσο, το οποίο κατά την κρίση του Δ.Σ. θεωρείται αναγκαίο, προκειμένου να επιτευχθούν οι σκοποί του Σωματείου, ακόμη και αν δεν αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 4

Για τη συστηματικότερη εξυπηρέτηση των σκοπών του Συλλόγου λειτουργούν οι ακόλουθοι τομείς:

1. Τομέας κοινωνικών προβλημάτων
2. Πολιτιστικός τομέας
3. Ψυχαγωγικός τομέας
4. Τομέας αγωνιστικών και πνευματικών αθλημάτων

Οι τομείς αυτοί δύναται να σχηματίζουν ειδικά τμήματα ή ομάδες εργασίας, ανάλογα με τις παρουσιαζόμενες ανάγκες τους.

Οι τομείς διευθύνονται από επιτροπές εκλεγόμενες από τα μέλη που συγκροτούν τον κάθε τομέα. Τα σχέδια και οι προτάσεις για την οργάνωση οποιασδήποτε εκδήλωσης γνωστοποιούνται από την αρμόδια επιτροπή στο ΔΣ που εγκρίνει ή όχι την πραγματοποίησής της.

Άρθρο 5- ΜΕΛΗ

Τα μέλη του Συλλόγου είναι τακτικά και επίτιμα.

1. α) Τα τακτικά μέλη πρέπει να έχουν ηλικία 16 ετών συμπληρωμένη και να είναι εντόπιοι Σερραίοι ή εντόπιοι και διαμένουν στο Ν. Σερρών. Επίσης γίνονται μέλη όσοι ασπάζονται τις ιδέες του συλλόγου ανεξαρτήτως καταγωγής και τόπου γέννησης. Αυτά γίνονται δεκτά και εγγράφονται, ύστερα από γραπτή αίτηση τους..

β) Επίσης γίνονται τακτικά μέλη και οι σύζυγοι και τα τέκνα των προαναφερομένων τακτικών μελών ανεξάρτητα από τον τόπο γέννησής τους.

γ) Σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεως εγγραφής δύναται να ασκηθεί προσφυγή στη Γενική Συνέλευση των μελών.

2. α). Τα Επίτιμα μέλη ανακηρύσσονται όσοι προσφέρουν πολύτιμες υπηρεσίες στο Σύλλογο ή συμβάλλουν τα μέγιστα στην επίτευξη των σκοπών του.

β). Τα επίτιμα μέλη εγγράφονται από την πλειοψηφία των μελών που παραβρίσκονται στη Γενική Συνέλευση, αφού προηγουμένως προταθούν από τουλάχιστον δέκα(10) τακτικά μέλη και η πρότασή τους γίνεται γραπτή.

γ) Τα επίτιμα μέλη, έχοντας τιμητικώς τον τίτλο, δεν δικαιούνται να μετέχουν στη, Διοίκηση του Συλλόγου και διαχείριση της περιουσίας του, ούτε υποχρεούνται στην καταβολή εισφορών.

Άρθρο 6- ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ-ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ-ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΜΕΛΩΝ

1. Όλα τα μέλη είναι ίσα μεταξύ τους και συμμετέχουν σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του Συλλόγου. Κάθε τακτικό μέλος, έχει δικαίωμα να εκλέγει και να εκλέγεται. Μέλη που δεν είναι ταμειακώς εντάξει ούτε εκλέγουν, ούτε εκλέγονται.

2. Κάθε τακτικό μέλος αποκτά το μεν δικαίωμα του εκλέγειν αμέσως μετά την εγγραφή του και αφού εκπληρώσει τις ταμειακές του υποχρεώσεις, το δε δικαίωμα του εκλέγεσθαι ένα (1) μήνα μετά την εγγραφή του και την εκπλήρωση των ταμειακών του υποχρεώσεων. Εξαιρετικά για τις πρώτες αρχαιρεσίες του Συλλόγου τα ανωτέρω δικαιώματα έχουν όλα τα ταμειακώς εντάξει τακτικά μέλη ανεξάρτητα από το χρόνο της εγγραφής τους.

3. Το δικαίωμα εγγραφής του μέλους στο Σύλλογο είναι 20 ευρώ, που συνοδεύει τη γραπτή αίτηση εγγραφής του προς το Δ. Σ. Κάθε μέλος υποχρεούται να δίνει ετήσια συνδρομή ποσού 30 €. Το ποσό αυτό καθώς και το ποσό του δικαιώματος εγγραφής μπορούν να αλλάξουν μετά από απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως.

4. Τα τακτικά μέλη έχουν δικαίωμα να προτείνουν οτιδήποτε εξυπηρετεί τους σκοπούς του Συλλόγου με γραπτή πρόταση τους προς το Δ. Σ. το οποίο και αποφασίζει επί αυτής.

5. Τα μέλη του Συλλόγου δικαιούνται να αποχωρούν ελεύθερα εξ αυτού όταν το ζητήσουν εγγράφως Ο Γενικός Γραμματέας ανακοινώνει την αποχώρηση στην πρώτη Γενική Συνέλευση.

6. . Κάθε μέλος του Συλλόγου που καθυστερεί επί δύο (2) χρόνια τις τακτικές συνδρομές του διαγράφεται από το Δ. Σ..

7. Επανεγγράφονται οι τακτοποιηθέντες ταμειακώς και οι παραιτηθέντες οικειοθελώς κατόπιν εγγράφου αιτήσεως των. Επίσης επανεγγράφονται οι ήδη αποβληθέντες με απόφαση και πάλιν της Γενικής Συνελεύσεως εάν δεν υφίσταται πλέον ο λόγος για τον οποίο είχαν αποβληθεί και εφόσον ζητήσουν τούτο εγγράφως.

8. Τα καθιονδήποτε τρόπο διαγραφόμενα μέλη στερούνται του δικαιώματος αναλήψεως των ποσών που καταβλήθηκαν από αυτά για δικαιώματα εγγραφής, συνδρομών ή άλλων εισφορών.

9. Το Δ. Σ. εποπτεύει επί της συμπεριφοράς των μελών του Συλλόγου να διατηρείται το πνεύμα της συνεργασίας και αλληλεγγύης τούτων, συνεπώς έχει καθήκον να συμβουλεύει και να ανακαλεί στην τάξη την ευπρεπή συμπεριφορά στον τόπο της εργασίας και μάλιστα στις Συνελεύσεις. Για κάθε απρεπή συμπεριφορά ή παράλειψη και παράβαση των περί Σωματείων Νόμων και κάθε πρόκληση ζημιάς στους σκοπούς του Συλλόγου επιβάλλονται από τη Γενική Συνέλευση κατόπιν εισηγήσεως του Δ. Σ. οι ποινές της επιπλήξεως και αποβολής εκ του Σωματείου αν ψηφίσουν αυτές τα 3/4 από τα παρόντα μέλη. Ο αποφάσεις της Γενικής Συνελεύσεως κοινοποιούνται εγγράφως από το Δ. Σ. και "επί αποδείξει" στον ενδιαφερόμενο.

Άρθρο 7- Ποινές

Τιμωρείται με έγγραφη επίπληξη ή διαγραφή μέχρι 6 μήνες οποιοδήποτε μέλος του Συλλόγου:

1. Παραβιάζει το καταστατικό
2. Δεν πειθαρχεί στις αποφάσεις της ΓΣ και του ΔΣ
3. Με τη δραστηριότητα του και τη συμπεριφορά του προσβάλλει την υπόληψη και την ησυχία του Συλλόγου ή έρχεται αντίθεση με τους σκοπούς και τις βασικές αρχές λειτουργίας του.
4. Ενεργεί με πρόθεση να βλάψει το Σύλλογο ή να εμποδίσει την πραγματοποίηση των σκοπών του.
5. Δεν εκπληρώνει τις ταμειακές του υποχρεώσεις προς το Σύλλογο.

Άρθρο 8

1. Το ΔΣ αναθέτει σε τρία από τα μέλη του τη διερεύνηση των παραπτώματων, που αφού εξετάσουν τους μάρτυρες, τα αποδεικτικά μέσα και το μέλος που διέπραξε το παράπτωμα, υποβάλλουν το πόρισμα τους στο ΔΣ που δε δεσμεύεται από αυτό για την επιβολή της ποινής. Μπορεί σε περιπτώσεις η τελική λύση να δοθεί από τη Γ.Σ.

2. Αν το μέλος που διέπραξε το παράπτωμα είναι και μέλος του ΔΣ ή του ΕΣ, απαλλάσσεται των καθηκόντων του και αναπληρώνεται από τον πρώτο στη σειρά επιλαχόντα. Επανερχεται δε στη θέση του μόνο αν απαλλαγεί ή τιμωρηθεί με επίπληξη.

1:Από τον χορό των Ντόπιων στις 10 Φεβρουαρίου.Ρεπορτάζ στο

ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΑΠΠΟΥΔΕΣ ΜΑΣ Έξω από τα δόντια οι αλήθειες.

Επισκέφθηκα τον παππού μου και ζήτησα να μάθω για τη ζωή στα παλιά τα χρόνια.

Ο παππούς μου είχε την καλοσύνη και μου μίλησε για την παλιά γειτονιά του, τη ζωή στα προπολεμικά χρόνια και στην κατοχή. Ακόμη αναφέρθηκε και στους συγγενείς του. (Παραδέχομαι πως ένα όνομα είναι αλλοιωμένο, κάποια είναι δυσνόητα, πάντως δεν έγινε καμία λογοκρισία και φαίνεται ο πρώιμος εξελληνισμός και οι αντιδράσεις του).

«...Πίσω από το σπίτι μας προπολεμικά (τώρα είναι οι γείτονες Ανδρέας Μπακιρτζής, Παλάσκας και Κύρου) ζούσε ο Ποστόλιο Πέτρο.

Ο Ποστόλιο, ο πατέρας του Πέτρου ήταν κομίτης (αντάρτης) και ζούσε στα δάση. Οι συγγενείς του, έφαγαν πολύ ξύλο για να τον φανερώσουν, αλλά δεν μαρτύρησαν.

Στο οικοπέδο του Αργυρόπουλου ζούσε ο Μάρκο Γκιόρκι, αυτός ήταν δεινός σκοπευτής, τάραξε τα γουρούνια στο κυνήγι. Συχνά τα βράδια η παρέα του γλεντούσε μέχρι το πρωί με μια γκίγκα (λίρα) και ένα τουπερλέκι.

Ο Ποστόλιο Πέτρο ήταν γαμπρός του Μούρλιου του Θωμά (αυτουνού ο πατέρας είχε σπουδάσει στην Κωνσταντινούπολη) κι έμεινε στου Μπαριάμη. Εκεί είχε μαγαζί ο Μούρλιος. Αυτός έφυγε το 1924 και γύρισε το 1941. Ξαν επέστρεψε το 1941 επί Βουλγαρίας έλεγε σε κάποιους τοπικούς: «Καθήστε φρόνιμα, γιατί που θα πάτε μετά. Εγώ έχω σπίτι κι εδώ και εκεί, εσείς;»

Εκεί στο μαγαζί του σύχναζε ο Ηλίας ο Σεκούλας (της Μήτρας ο μπαμπάς).

Αυτός έπινε πολύ, όταν άδειαζε το μπουκάλι το γέμιζε με νερό και το έπινε κι αυτό.

Ο Ηλίας αγαπούσε την Ελένη, αδερφή του Πέτρου, κόρη του Ποστόλιου. Έστειλε προξενιό ο Ηλίας, αλλά εκεί στο σπίτι της κοπέλας έβαλαν αλάτι στον καφέ (αντί για ζάχαρη), δηλαδή δεν τον ήθελαν το γαμπρό και η δουλειά χάλασε. Η κοπέλα πέθανε μετά από τη στεναχώρια της και ο *γαμπρός* ζήτησε νύφη από τη Κοίμηση, τη Μαρία του Τάπανα.

Θυμάμαι ακόμη προπολεμικά το Θανάση τον Τσαπούτη. Αυτουνού ο μπαμπάς κατέβαζε τη νύφη από το άλογο (ήταν ντέβερρος = παρακούμπαρος σε όλους τους γάμους), προσκυνούσε η νύφη και δώριζε πετσέτες και δώρα στους συγγενείς.

Ο Θανάσης μια φορά *απαγόρευσε* στο μετέπειτα ΠαπαΤάκη τον Γέρμανη, επί Βουλγαρίας, να χορέψει ένα τραγούδι χασάπικο που λεγόταν «ένα τσαντίρι φτωχικό» και παρήγγειλε στους οργανοπαίκτες το τραγούδι στο στυλ του χορού: «όλες οι βέργες είναι εδώ», πολύ αγαπητό στους ντόπιους, λέγοντας ότι το πρώτο :ται πιάσανα ι γκρουτσκα (=αυτό το τραγούδι είναι Ελληνικό), ενώ το δεύτερο που είχε τα λόγια: Κράι να μοναστήριου όρο σιβίι (=στην άκρη του μοναστηριού γυρίζει ένας χορός) και το χόρευαν όλοι.

Λυτικά από το σπίτι μας έμεινε ο Ντίγκας, ήταν ψαράς και είχε ένα γιό, το Στόϊτσο (Στόϊκος) και μια κόρη, του Μπόρις η γυναίκα. Τους θυμάμαι πολύ καλά, γιατί στο σπίτι του Στόϊτσο Σιαμπάνη είχε έλθει προπολεμικά δυο φορές ο Μπεκιάρης που ήταν φίρμα (Ήταν από τη Νιγρίτα και έτρεχε πιο πολύ από τα άλογα). Αυτόν τον δάγκωσε ένα λυσιιάρική σκυλί και ήλθε στον Στόϊτσο να τον κόψει τη γλώσσα, γιατί ήταν πρακτικός γιατρός. Διόρθωνε ακόμη σπασμένα χέρια και πόδια.

Όταν ήλθε ο Μπεκιάρης – βαλκανιονίκης μαζεύτηκε όλο το χωριό, εδώ στη γειτονιά μας.

Αυτόν τον *γιατρό* τον έστειλε εξορία επί Μεταξά ο Γ.Κ., όπως κι άλλους από το χωριό...

Ενώ ο Μανώλιο Μπόρις (ο Χρήστος του Μανώλη ο γιός) είχε ιστορίες...

Στα χαρτιά γραφόταν Λίτσιος(= όμορφος) κι έλεγε συχνά κάποιες φράσεις:

- 1) «Είμαι πρώτος στο χορό,,αλλά μάνα μου είμαι πολύ φτωχός....»
- 2) «Εντίν Μπόρις ,τσάρ να Μπουλγκάρια, εντίν Μπόρις να Μακεντόνια !»

(=ένας Μπόρις, βασιλιάς στη Βουλγαρία, ένας Μπόρις στη Μακεδονία !)

Έφυγε το 1945 στο βουνό (ελασίτης), πείραζε όμως μια Σαρακατσάνα εκεί στο βουνό, όπως λένε και αναγκάστηκε να γυρίσει. Όμως σαν γύρισε ,έφαγε πολύ ξύλο από τους τοπικούς. Τον είχαν βάλει σε κάτι προβιές κι επέζησε, έφυγε μετά στην Ηράκλεια, όμως κι εκεί τον βρήκαν κι έφαγε ξύλο μέχρι θανάτου. Φαίνεται πως είχε πειράξει κάποιο κόσμο επί κατοχής ή στα αντάρτικα, ήταν άνθρωπος των καταστάσεων.

Εγώ, είμαι συγγενής με την Κατερίνα, του Πέτρη τη γυναίκα, αδελφή του Θανάση του Τσακίρη και του Γιώργου. Ο Γιώργος βρήκε ,λένε, λεφτά και φοβόταν μήπως του τα πάρουν, γι αυτό έφυγε το Μάιο του 1945. Αυτός ήταν παραδελφός της Άντσης (του Γκούλη η γιαγιά από Άνω Βυρώνεια) και η γιαγιά μου, η Παγώνα, ήταν βλάχα από το Χατζημπελικ-Βυρώνεια. Από αυτήν βγήκε το όνομα μας: Παγώνα – Πούνα-Πούνιου, οι άνδρες τότε, γύρω στα 1915, άλλαξαν το επίθετο, γιατί φοβόταν μήπως τους στείλουν εξορία. Ακόμη και το δικός σας ήταν άλλο, Σέρβος λεγόταν μέχρι το 1952 ο μπαμπάς σου, όμως ο δάσκαλος ο Πέτσας το άλλαξε.

Από άλλη μάνα ο Τσακίρης είχε αδελφία τον Μήτα Τσακίρη (τον κουτσό), την Γκούτσα (του Φρίξου η μάνα από τα Χρυσοχώραφα που τον βάπτισε η Βασίλισσα) και την Πέτρα (του Γύττα του Βάντσιου από το Λιμνοχώρι, η πρώτη γυναίκα του, που δεν έκανε παιδιά.)

Γενικά το δικό μας το σόϊ χάθηκε, πέθαναν νέοι ο μπαμπάς, ο θείος μου και τα αδελφία μου. Οι αδελφές μου, Σοφία και Αθανασία, ήταν πολύ άτυχες, ξέρις για τη γιαγιά σου.

Πνίγηκε στο Στρυμόνα κι ο Βάντσιος, ο αδερφός μου, ήταν τότε 14 χρονών... Άστα να πάνε παιδί μου...Στην Κοίμηση έχω συγγενείς από τη μάνα μου, στους Ατλάσιδες, Αριτζίδες και Μπαρακλήδες.

Νότια από εμάς βρισκόταν οι Κετσετζίδες, πρώτοι νοικοκύρηδες: είχαν πολλά χωράφια και ζώα ,ο Σωτήρης ήταν ζωέμπορος. Αυτοί έφυγαν στη Βουλγαρία, γιατί είχαν πολλά λεφτά και φοβόταν εκείνα τα χρόνια. Μερικοί έφυγαν από ενοχές- είχαν κάνει «αγαθοεργίες» ενωρίτερα - και οι πιο πολύ από το κλίμα του φόβου, μόλις έφυγαν οι ελασίτες, την άνοιξη του 1945.

Ο Θωμάς ο Κιουτσούκης δούλευε (όργωνε χωράφια) στου Κέτσετση τον Ηλία. Ο Ηλίας είχε μία κόρη, ερωτεύτηκαν κι έφυγαν μαζί στη Βουλγαρία. Λένε ότι έγινε αντάρτης και ότι σκοτώθηκε. Άκουσα, ότι όποιος έφευγε χωρίς οικογένεια στρατεύονταν στον ΕΛΑΣ.

Για τους αντάρτες και τους κομίτες έλεγε η μάνα μου «Αντάρτην (ή κομίταν) ζέμα νε στέμνοβα» (=ο Αντάρτης ή ο κομίτης δεν κληρονομεί γη) Συνεχίζεται.

Σοφία Δημητρίου

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ

«...Η αγάπη σας να είναι ειλικρινής. Να αποστρέψετε το κακό και να ακολουθείτε το καλό. Να δείχνετε με στοργή την αγάπη σας για τους άλλους πιστούς. Να συναγωνίζεστε ποιός θα δείξει περισσότερη εκτίμηση στον άλλο. Μην είστε οκνηροί σ' ό,τι πρέπει να δείχνετε ζήλο, να έχετε πνευματικό ενθουσιασμό, να υπηρετείτε τον Κύριο. Η ελπίδα να σας δίνει χαρά. Να έχετε υπομονή στις δοκιμασίες. Να επιμένετε στην προσευχή. Να βοηθάτε τους άλλους χριστιανούς, όταν βρίσκονται σε ανάγκη, κα να επιδιώκετε να φιλοξενείτε τους αδελφούς. Να προσεύχεστε για το καλό των δικών σας, να ζητάτε την ευλογία του Θεού γ' αυτούς κι όχι να τους καταριέστε. Να μετέχετε στη χαρά όσων χαίρονται και στη λύπη όσων λυπούνται, Να έχετε ομόνοια μεταξύ σας. Μην είστε υπερήφανοι, αλλά να συναναστρέψετε και τους απλούς χριστιανούς. Μην έχετε την ψευδαίσθηση πως είστε σοφοί. Αν κάποιος σας κάνει κακό, μην του ανταποδίδετε. Φροντίστε να κάνετε το καλό σε όλους τους ανθρώπους. Όσο εξαρτάται από σας, να ζείτε ειρηνικά με όλους, Μην αγωνίζεστε, αγαπητοί, να πάρετε εσείς εκδίκηση, γιατί αυτό είναι δουλειά του Θεού την ώρα της κρίσεως... Μην αφήνετε να σε νικήσει το κακό, αλλά να νικάς το κακό με το αγαθό.» Απόστολος Παύλος, προς Ρωμαίους 12, 9-21.

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΟΒΟΥ

Σλόμποντα ίλι σμ'ρτ [Ελευθερία ή θάνατος]

Πρόσκληση προς τον τουρκικό λαό της Επαναστατικής Περιφέρειας Κρουσόβου.

Ανωτάτη Διοίκηση των Επαναστατών του Κρουσόβου.
Ίλιντεν 1903.

Αδέρφια, συμπατριώτες και αγαπημένοι γείτονες.

Εμείς, οι αιώνιοι γείτονες σας, φίλοι και γνωστοί από τ' ωραίο Κρούσοβο και τα πανέμορφα χωριά του, επειδή δεν μπορούσαμε πιά να υποφέρουμε την τυραννία των διψασμένων για αίμα και πεινασμένων για ανθρώπινο κρέας μουρτάτηδων που έχουν σκοπό να μας οδηγήσουν στην αλληλοσφαγή και να μας εξωθήσουν στη ζητιανιά και την αγαπημένη μας και πλούσια γη της Μακεδονίας να μετατρέψουν σε έρημο, σήμερα σηκώσαμε κεφάλι και, χωρίς διακρίσεις θρησκείας, εθνικότητας, φύλου και πεποιθήσεων, αποφασίσαμε να προστατευτούμε από τους δικούς σας και δικούς μας εχθρούς και να κερδίσουμε την ελευθερία.

Ξέρετε πολύ καλά πως δεν είμαστε κακοί και καταλαβαίνετε πως απ' τα πολλά βάσανα βάλαμε το κεφάλι στον τορβά για να ζήσουμε ανθρώπινα ή να πεθάνουμε παλληκαρίσια. Επειδή πάππου προς πάππου συμβιώνουμε σε τούτη δω τη γη, σας έχουμε σαν δικούς μας και θέλουμε ως το τέλος να μείνετε δικοί μας. Δεν πήραμε τα όπλα εναντίον σας – αυτό θα ήταν ντροπή για μας. Δεν σηκώσαμε τα όπλα εναντίον του ειρηνικού, εργατικού και τίμιου τουρκικού λαού που τρέφετε σαν κι εμάς απ' τον ματωμένο ιδρώτα του – αυτός ο λαός είναι αδέρφια μας και μ' αυτόν το λαό ζήσαμε και θέλουμε να ζούμε μαζί.

Δεν βγήκαμε να σφάξουμε, να λεηλατήσουμε, να κάψουμε και να κλέψουμε – μας φθάνουν οι βιοπραγίες των αναρρίθμητων ντερεμπέδων πάνω στη φτωχιά και ματωμένη Μακεδονία μας. Δε βγήκαμε να εκχριστιανίσουμε και να ατιμάσουμε τις μάνες και τις αδελφές σας, τις γυναίκες και τις κόρες σας: πρέπει να ξέρετε ότι η περιουσία σας, η ζωή σας, η πίστη και η τιμή σας είναι για μας τόσο σεβαστές όσο σεβαστές είναι και οι δικές μας. Απεναντίας, πήραμε τα όπλα για να διαφυλάξουμε την περιουσία, την πίστη και την τιμή σας.

Δεν είμαστε μουρτάτες [αρνησίθρησκοι], δεν είμαστε ληστές – είμαστε επαναστάτες που δώσαμε όρκο να πεθάνουμε για το δίκιο και την ελευθερία. Αγωνιζώμαστε και θα αγωνιζώμαστε εναντίον των μουρτάτηδων και των ληστών, εναντίον των τυράννων και των παρανόμων, εναντίον των βιαστών της τιμής μας και της πίστης μας και εναντίον των εκμεταλλευτών του ιδρώτα και του μόχθου μας. Από μας και τα χωριά μας να μη φοβάστε – σε κανέναν σας δε θα προσενηύσουμε ζημιές.

Εμείς, όχι μόνο σας θεωρούμε αδέρφια μας, αλλά και σας συμπονούμε σαν αδέρφια μας, επειδή καταλαβαίνουμε ότι και σεις είστε σκλάβοι σαν κι εμάς, σκλάβοι της αυτοκρατορίας και των μπέηδων της, των αφεντάδων και πασάδων της, δούλοι των πλούσιων και ισχυρών, των εκβιαστών και των τυράννων, εκείνων που πυρπόλησαν την αυτοκρατορία απ' τις τέσσερις μεριές και μας ανάγκασαν να ξεσηκωθούμε για το δίκιο, την ελευθερία και για ανθρώπινη ζωή.

Για το δίκιο – ελευθερία – ανθρώπινη ζωή σας καλούμε και σας να 'ρθήτε και να αγωνιστούμε μαζί.

Ελάτε κοντά μας, αδέρφια μουσουλμάνοι για να πολεμήσουμε τους εχθρούς σας και εχθρούς μας. Ελάτε κάτω από τη σημαία της « Αυτόνομης Μακεδονίας » Η Μακεδονία είναι η κοινή μας μάννα και φωνάζει για βοήθεια. Ελάτε να συντρίψουμε τις αλυσίδες της δουλείας για να γλυτώσουμε από τα βάσανα και τα μαρτύρια και να στεγνώσουμε τους ποταμούς αίματος και δακρύων. Ελάτε κοντά μας, αδέρφια να ενώσουμε τις καρδιές και τις ψυχές και να σωθούμε ώστε να ζήσουμε ειρηνικά, και τα παιδιά και εγγόνια μας να δουλέψουν ήσυχα και να προκόψουν.

Αγαπημένοι μας γείτονες. Καταλαβαίνουμε ότι εσείς, Τούρκοι και Αλβανοί Μουσουλμάνοι, νομίζετε πως η Αυτοκρατορία είναι δική σας και πως δεν είστε δούλοι, επειδή στην οθωμανική σημαία δεν υπάρχει σταυρός αλλά ημισέληνος. Ότι είναι λάθος σύντομα θα το νοιώσετε και θα το καταλάβετε. Αν όμως σας είναι δυσάρεστο να 'ρθετε μαζί μας και να εκδηλωθήτε εναντίον της Αυτοκρατορικής τυραννίας, ημείς τα' αδέρφια σας σε πατρίδα και βάσανα δεν θα σας πειράξουμε και δεν θα σας μισήσουμε. Εμείς μόνοι μας θα αγωνιστούμε και για μας και για σας, και αν είναι αναγκαίο θα πεθάνουμε μέχρις ενός κάτω από την σημαία για την δική μας και την δική σας ελευθερία, και για το δικό μας και το δικό σας δίκιο.

«Ελευθερία ή θάνατος» γράφει στα μέτωπα μας και στην ματωμένη σημαία μας. Σηκώσαμε αυτήν την σημαία και δεν υπάρχει επιστροφή. Αν και σεις μας θεωρείτε αδέρφια σας και θέλετε το καλό μας, αν λογαριάζετε πάλι να ζήσετε μαζί μας όπως έχετε ζήσει μέχρι τώρα, και αν είστε πιστοί και άξιοι γιοί της μάννας Μακεδονίας, μπορείτε να μας βοηθήσετε μόνον μ' έναν τρόπο – και αυτή είναι η μεγάλη βοήθεια: να μην ενωθήτε με τους εχθρούς, να μην έλθετε με όπλα εναντίον μας και να μην βιαιοπραγήσετε στα χριστιανικά χωριά.

– Ο Θεός σας ευλογήσει τον ιερό αγώνα για το δίκιο και την ελευθερία.

– Ζήτω οι αγωνιστές της ελευθερίας και όλα τα τίμα και καλά τέκνα της Μακεδονίας.

– Ζήτω! Για μια Αυτόνομη Μακεδονία.

(Από το βιβλίο : «Τα Τετράδια του Ίλιντεν» του Ίωνα Δραγούμη, εκδ. Πετσιβα, σελ.580)

Προσοχή: στο επόμενο Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΙΛΙΝΤΕΝ. (Μέσα από τ' αρχεία του ελ. κράτους.)

Αθήναι, Πέμπτη 8 Μαΐου 1903

ΑΠΟ ΒΙΤΩΛΙΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΕΝ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ

Εις τα Βιτώλια εἶχον την...ευτυχίαν και την τιμὴν να γνωρισθῶ μ' ἕναν εκβουλγαρισθέντα Μακεδόνα διδάσκαλον, μέλος του Κομιτάτου, ονομαζόμενον Κάρεφ. Με τον ἄνθρωπον αυτόν ἐγνωρίσθην κατὰ τύχην εις το ξενοδοχεῖον το «Μοναστήριον» ἢ «Οτέλ Μοναστήρ», ὅπως το λένε εις τα Βιτώλια. Κατ' ἀρχὰς ο κύριος αὐτός ἐφαίνετο πολὺ ἐπιφυλακτικὸς πρὸς ἐμέ, κατόπιν ὁμως συστάσεως ἐνὸς Ἑλληνοσ εκ Κρουσόβου Παπαγκούδα ονομαζομένου, δεν ἐδυσκολεύθη να μου εἶπῃ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐρριξε γύρω του μερικὰ βλέμματα ὑπόπττα ὅτι εἶναι βουλγαρόφρων και μέλος του Κομιτάτου.

– Εἶσαι Μακεδών, του λέγω.

– Μάλιστα.

– Κατὰ συνέπεια Ἕλλην.

– Αυτό δεν το ξέρω, μου ἀπαντᾷ, ἐγὼ εἶμαι Μακεδών.

– Κατ' εὐθείαν ἀπόγονος του Μεγάλου Αλεξάνδρου, του λέγω εἰρωνευόμενος.

– Μάλιστα.

– Και ο Μέγας Αλέξανδρος τι ἦτο παρακαλῶ;

– Δεν ξέρω, η ἱστορία ὁμως λέγει ὅτι ἦτο Ἕλλην.

– Τότε και συ, ως ἀπόγονος ἐκείνου εἶσαι Ἕλλην.

Δεν μου ἀπάντησε.

– Τότε, λοιπόν, τον ἐρωτῶ και πάλιν, διατί ἀφοῦ εἶσθε Ἕλληνες θέλετε να ἐλευθερωθῆτε δια της Βουλγαρίας;

– Βουλγαρίαν ποῖαν ἐννοεῖς, το Κομιτάτον;

– Μάλιστα.

– Σου ἀπαντῶ λοιπόν ὅτι το Κομιτάτον δεν εἶναι Βουλγαρικόν και δεῦτερον ὅτι φαινόμεθα κλίνοντες πρὸς την Βουλγαρίαν διότι μόνον αὐτὴ φαίνεται πρόθυμος εις το να μας βοηθήσῃ και η Ἑλλάς ἐάν ἐκάμεν το ἴδιο θα την δεχόμεθα με ὅλη μας την καρδιά.

– Βλέπετε και ἐξετάζετε μόνον κατ' ἐπιφάνειαν την Βουλγαρικὴν προστασίαν, η Βουλγαρία δεν θέλει να σας ἐλευθερώσῃ ἀπὸ την Τουρκικὴν, ἀλλὰ να σας υπαγάγῃ εις την Βουλγαρικὴν δουλείαν.

– Χμ! Ἐάν σκέπτεται η Βουλγαρία να μας κάμη ἐπαρχίαν της κακὰ ἐκάμε τον λογαριασμόν της, ἄλλως τε ημεῖς δεν κυττάζωμεν τι διανοεῖται η Βουλγαρία, εις τοῦτο μόνον προσέχομεν: «Ο σκοπὸς μας ἐκληρούται;» Αποκτώμεν την ἐλευθερίαν μας; Αυτό μόνον, ἀδιαφορούμεν δε ἐάν μας ἐλευθερώσῃ η Ἑλλάς ἢ η Βουλγαρία, το μόνον το οποίον ἔχει να ωφεληθῇ η κάθε μία ἀπὸ αὐτὰς εἶναι να θὰ ἀποκτησῇ την ἐυγνωμοσύνην μας.

– Καλὰ, και ἄμα ἐλευθερωθῆτε τι θέλετε να γίνετε, αὐτονομίαν;

– Μάλιστα, ὅπως εις την Ελβετίαν εις την οποίαν τρεῖς διάφοροι φυλαῖ ζῶσι εν ἄκρα σύμπτωια και ἀγάπη.

– Ναι, ἀλλὰ ξέρετε ὅτι κατ' αὐτὸν τον τρόπον ἐξυπηρετοῦνται τα συμφέροντα της πανσλαυιστικῆς Εταιρείας της οποίας παράρτημα εἶναι το Κομιτάτον;

– Πως τα ἐξυπηρετοῦμεν;

– Μα καθὼς ὠμολόγησες ἀνωτέρω η Μακεδονία εἶναι χώρα ἐλληνική, ἐάν δε κάθε ἐλληνική χώρα θελήσῃ ν' ἀποτελέσῃ αὐτόνομον πολιτείαν τότε ἐπέρχεται η ἐξασθένεισ της Ἑλλάδος, πράγμα το οποίον ἐπιδιώκει η Πανσλαυιστικὴ Εταιρεία.

– Γιατί το ἐπιδιώκει;

– Δια να μας σκλαβώσῃ μια μέρα και μας και σας και θέλει να μας εὐρῃ ἀδυνάτους, για να το ἐπιτύχῃ ευχερέστερον.

Ο Κάρεφ ἐφάνη σκεπτόμενος πρὸς στιγμήν. Εγὼ ἐσπευσα να διακόψω την ἡσυχίαν.

– Γιατί δεν θελετε να ἐνωθεῖτε με την Ἑλλάδα;

– Γιατί ἐάν μας πάρῃ η Μῶρα (Ἑλλάς) θα γίνῃ ἕνα μεγάλο κράτος και κατὰ συνέπειαν μοναρχία. Εν τοιαύτῃ περιπτώσει θα προκύψουν πολλὰ κακὰ, πρῶτον η μοναρχία και τα ταῦτης παρεπόμενα και δεῦτερον η Ἑλλάς θα μας βάλῃ να πολεμήσωμε με την Βουλγαρίαν πράγμα το οποίον δεν θέλομεν.

– Σεις τι θέλετε;

Μου ἔδειξε το καπέλο του.

– Θέλομεν ρεπούμπλικα.

Δημοκρατίαν και φιλίαν με την Βουλγαρίαν;

– Ὅχι με την Βουλγαρίαν μόνον, ἀλλὰ και με ὅποιον μας βοηθήσῃ να ἐλευθερωθῶμεν.

– Με την Βουλγαρίαν θέλετε να ἐνωθῆτε;

– Ὅχι! Ὅχι!

– Και αὐτὰ σας τα διδάσκει το Κομιτάτον;

– Μάλιστα.

– Τότε αὐτὸ το Κομιτάτον το οποίον φροντίζει τόσον δια την ἀνεξαρτησίαν σας, γιατί δεν ζητεῖ την προστασίαν της Ἑλλάδος η οποία ἔχει περισσότερα καθήκοντα να σας ἐλευθερώσῃ, ἀλλὰ καταφεύγει εις τους βαρβάρους;

– Να σας ἀπαντήσω ἀμέσως, ημεῖς ομοιάζομεν με ἄνθρωπον ο οποίος ἐπέσε μέσα εις την θάλασσαν και κινδυνεύει ἀπὸ ὦρα εις ὦραν να πνιγῇ. Ἐ, δεν μου λέτε παρακαλῶ, ο ἄνθρωπος αὐτός για να σωθῇ θα πιασθῇ ἀπὸ ὅτι εὐρῃ ἐκείνην την στιγμήν ἐμπρὸς του, και ἀπὸ φίδι ἀκόμα θα πιασθῇ για να σωθῇ, ἔτσι εἴμεθα και μεῖς και τούρκος ἀκόμη να μας κἀνῃ χεῖρα σωτηρίας θα την ἀρπάξωμεν μετ' εὐγνωμοσύνης.

– Ἀλλὰ τους Ἕλληνας προκρίτους, ἱερεῖς και διδασκάλους γιατί τους δολοφονεῖτε, ἀφοῦ δεν καταφέρεσθε ἐναντίον οὐδενὸς ὠρισμένως;

– Αὐτὰ εἶναι ψέματα, το Κομιτάτον δεν δολοφονεῖ Ἕλληνας μόνον, ἀλλὰ και Βουλγάρους και Σέρβους και Τούρκους και πάντα ὅστις προδίδει.

– Αὐτὰ εἶναι προφάσεις εν ἀμαρτίαις,

ἐξεπαστρέψατε πολλοὺς Ἕλληνας πατριώτας διότι δεν ἐδίδον χρήματα εις το Κομιτάτον σας.

– Αὐτὰ τα βγάζετε σεις οι Ἕλληνες, ὅπως και τα ἄλλα.

– Ποῖα ἄλλα;

– Να, τα της Θεσσαλονίκης. ἐβάλατε σεις ἀνθρώπους να κάμουν ὅτι ἐκάμαν για να στυμιατισθῇ το Κομιτάτον.

→

Δεν μπορούσα παρά να ξεσπάσω εις ένα γέλιο φοβερό, το οποίον εκκίνησε την περιέργειαν του καταστηματαχού Τάσκου Κβάτα, όστις επλησίασε.

– Τι σου λέγει; με ερωτά.

– Αυτό και αυτό.

– Χμ! αμ πως θα φανή ότι είναι Βούλγαρος χονδροκέφαλος, αν δεν ήταν Βούλγαρος δεν θα σου έλεγε τέτοιες κουβέντες και τώρα μάλιστα που και οι τοίχοι έχουν αυτιά.

– Ναι, ναι, αυτό που σας λέγω εγώ, επανέλαβεν ο Κάρεφ, ένα δένδρο που έσκασε το χώμα και εφύτρωσε γιατί να μην το ποτίσουν όλοι για να μεγαλώση;

- Και αυτό το δένδρο το ποτίζει μόνον η Βουλγαρία τώρα, ε;

- Μάλιστα.

– Ναι, αλλά ξέρετε με τι το ποτίζει η Βουλγαρία; με δηλητήριο μισελληνισμού.

– Ότι και αν είναι αυτό το πότισμα, αυτό μας δροσίζει και μας έκαμε να στρέψωμεν τα κλαδιά μας προς εκείνο το μέρος προς το οποίον ομολογούμεν ότι τίποτε δεν μας συνδέει και να φύγωμεν από σας με τους οποίους έχομεν ένα αίμα και μια ιστορία, αυτό είναι τρόπον τινά μία διαμαρτυρία εναντίον της ελληνικής αδιαφορίας.

– Αυτά που λες είναι αποτέλεσμα του Βουλγαρικού ποτίσματος, διότι η Ελλάς ουδέποτε έπαυσε να σας υποστηρίξη και δια των γραμμάτων και δια των όπλων.

Και πάλιν ο Κάρεφ δεν μου απήντησε.

– Και τώρα, μετά τα τελευταία γεγονότα, τι σκοπεύετε να κάμετε; τον ερωτώ.

– Τίποτε άλλο παρά να εξακολουθήσωμεν τον αγώνα.

– Ναι, αλλά δεν ξέρετε ότι ο δια του εγχειριδίου αγών είναι αγών άνανδρος και άτιμος;

- Μας είναι αδιάφορον, φθάνει να επιτύχωμεν τον σκοπόν μας.

– Επιδοκιμάζετε λοιπόν τας δολοφονίας;

- Όταν γίνονται δια το καλόν ενός λαού.

– Έχετε δίκαιον, τέτοιους δασκάλους είχατε, τέτοια γράμματα εμάθατε ή καθώς λένε στην Ελλάδα, κατά τον Μαστρογιάννη, την Βουλγαρία και τα κοπέλια του.

Ο Κάρεφ και πάλιν δεν μου απάντησε παρά μόνον εσηκώθη και ετράβηξε σιγά-σιγά για το δωμάτιο του, ενώ πίσω του οι άλλοι θαμώνες του ξενοδοχείου εσχολίαζαν ποικιλοτρόπως τα λόγια του.

Τέλος συνέντευξης

Σ. Γ. Σταμ. [υποψιαζόμαστε ότι ο δημοσιογράφος = ο πρόξενος Ίων Δραγούμης]

Εφημερίδα ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, αρ. 7608, υπάρχει στη ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ της ΠΑΛΙΑΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τον σχολιασμό της συνέντευξης διαβάστε: περιοδ. ΓΙΑΤΙ τευχ. 307/Γενάρης 2001 σελ. 2-3.

Το κοιτάτο είναι η ΕΜΕΟ (Εσωτερική Μακεδονική Επανάστατική Οργάνωση), που αντιδιαστέλλεται από το ΒΕΡΧΟΒΕΝ ΚΟΜΙΤΕΤ της Σόφιας και το μεταγενέστερο Αθηναϊκό ΚΟΜΙΤΑΤΟ (Π. Μελάς). Επειδή κάποιοι εθνικιστές δεν αντέχουν την ΑΛΗΘΕΙΑ μουτζούρωσαν το παραπάνω ντουκουμέντο... Το βρίσκετε όμως καθαρό στα « ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΤΟΥ ΙΛΙΝΤΕΝ» του Ίωνα Δραγούμη σελ.553 με φωτογραφία του Κάρεφ, κατοπινού προέδρου της βραχύβιας (και σοσιαλιζουσας) ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΟΒΟΥ.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

- «Κακό πράγμα να είσαι μικρός, φτωχός κι αδύνατος, είτε σαν άτομο, είτε σαν λαός.» Επίσης, «Ο εγωισμός έχει πολλά πρόσωπα. Ευκολότερο είναι να γίνεις μητροπολίτης, παρά να γίνεις καλός χριστιανός.» Γ. Χαρμανδάρης (δάσκαλος).
- «Το να θέλει κανείς να διορθώσει μια ιστορική αδικία γυρίζοντας πίσω το χρόνο, σημαίνει ότι θέλει να ζωντανέψει τους πεθαμένους και να σκοτώσει ή να σκλαβώσει τους ζωντανούς.» Η. Ζαφειρόπουλος(ΟΑΚΚΕ)
- «Να μη μετράς πόσες φορές έπεσες, αλλά πόσες φορές σηκώθηκες». Μας το υπενθύμισε η Χ. Αντωνίου.(Λιμνωχώρι)
- «Μάθε πρώτα τα γεγονότα. Μετά μπορείς να τα διαστρεβλώνεις, όσο θες.» Mark Twain
«Φανατικός είναι αυτός που δεν μπορεί να αλλάξει άποψη και δε λέει να αλλάξει και θέμα» W. Churchill
- Το 70 μ.Χ. αλληλογραφούσαν δύο ρωμαίοι, φρούραρχοι δύο ελληνικών πόλεων: -Αν θέλεις να συγκινήσεις τους Έλληνες μίλησε τους για «αλλαγή». - Ο Έλληνας δε δολοφονεί τους αντιπάλους του, τους πολεμά με τη συκοφαντία.
- «Όσο περιφρονούμε το δίκαιο των άλλων, άλλο τόσο θα επιστρέφει η αλήθεια, ως εκδικητής» Ο. Έκο.
- «Το πιο εξαντλητικό είναι να μισείς» και «Ο Χριστιανισμός δεν είναι κήρυγμα από τον άμβωνα, αλλά βίωμα ανάμεσα στους ανθρώπους και στάση ζωής» π. Αναστάσιος.
- «Φυλαχτείτε από το προζύμι (= διδασκαλία) των φαρισαίων και σαδουκαίων» Ι. Χ.

→

Πραγματικά, «η εσωτερική μας ενότητα γίνεται παθολογική, εφόσον το σχήμα: σλαβόφωνος – Έλληνας, που βασίζεται στην εξόντωση του είναι μας, πατά επί πτωμάτων.» Πότε ο νεοελληνισμός θα συμφιλιωθεί με τη σλαβική ιδιότητα μας; Πότε, κύριοι –εσείς οι άρρωστοι εθνικιστές- θα διαδηλώσετε για τα Ίμια, στον υπαρκτό κίνδυνο; Γιατί δαιμονοποιήσατε στην Ελλάδα τους κοιτατζήδες και χαρίζετε στους βουλγάρους το μακεδονισμό του ΙΛΙΝΤΕΝ; Πού ήσασταν εσείς το 1903; Νομίζετε πως οι ξένοι αγνοούν τους αγώνες και τις θυσίες της ΕΜΕΟενωμένης στο μεσοπόλεμο; Πάντως, ό,τι και να πείτε, **εμείς υπάρχουμε και το συμφέρον μας είναι η ειρηνική επίλυση των βαλκανικών εκκρεμοτήτων.** Και μάλιστα γνωρίζουμε πως:” **Όσοι έχουν πρόβλημα με τη ψυχή τους δεν μπορούν να λύσουν τα προβλήματα μας**”. Ο Ιαβέρι αυτοκτόνησε κι αναμφίβολα η ζωή έχει δίκιο... Κι ευτυχώς που υπάρχουν τα αδέρφια μας, **οι Έλληνες που σκέπτονται**, που δε φανατίζονται όπως εσείς. Η διαφορά μας τελικά είναι η εσωτερική ελευθερία- στο βάθος η αμάθεια, ο Φαλμεράγιερ και ο φθόνος του αδελφού της παραβολής του Ασώτου. Ρασπίρατε; (Καταλάβετε; Αν όχι, πρέπει ν’ αφαιρέσετε από το εορτολόγιο τη μνήμη των αγίων στις 11 Μαΐου: Κυρίλλου και Μεθοδίου, διότι θα είστε, σούπερ υποκριτές. Από την άλλη πλευρά, εμείς, εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας στον Νίκο Κοτζιά που θα επιλύσει τα χρονίζοντα προβλήματα.)

ΣΟΦΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ Μετά την απόρριψη του «πακέτου Πινέρο» το 1992 διαμαρτυρήθηκαν με δημόσια δήλωση μονάχα οκτώ διαπρεπείς Έλληνες: Γ. Ράλλης, Ξ. Ζολώτας, Α. Αγγελόπουλος, Ε. Γλύκατζη-Αρβελέρ, Θ.Κουρουσόπουλος, Κ. Δεσποτόπουλος, Γ. Κοντογιώργης, Λ. Κύρκος, Στερνή μου γνώση να σε είχα πρώτα...

ΜΑΘΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ – ΛΥΚΕΙΟ.

1. Μεταφράστε τα δυο ρητά: “Homo homini Iuris” και «πάντων κτημάτων κρότιστον έστι φίλος σαφής κ’ αγαθός» Σωκράτης.
2. Τι γνωρίζετε για το Θωμά Ακινάτη και τι για το Δάντη Αλιγκέρι.
3. Να κατασκευαστεί τρίγωνο ΑΒΓ του οποίου δίνονται: α) η ευθεία χψ, όπου πάνω της βρίσκεται η πλευρά ΒΓ και β) οι πόδες (= ίχνη) των υψών των αγομένων από τις κορυφές Β και Γ. (Υπόδειξη. Χρησιμοποιήστε το θεώρημα, η διάμεσος ορθογωνίου τριγώνου ισούται με το μισό της υποτείνουσας.)
4. Ποια είναι η συνισταμένη δύναμη της Δράσης και της Αντίδρασης; (Μη βιαστείτε ν’ απαντήσετε.)
5. Ποιά η κύρια διαφορά μεταξύ του «αντιπροσώπου» και «εκπροσώπου»; (Πολιτική Αγωγή) Επίσης η διαφορά μεταξύ «Αυτάρκεια» και «Αυτονομία» Διακρίνονται 5

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΜΑΣ

Στο γήπεδο της Σκοτούσας το 1989 έπαιζαν μπάλα ο τοπικός ΑΡΗΣ με τον ΟΔΥΣΣΕΑ Αναγέννησης. Κάποια στιγμή ένας ποδοσφαιριστής κτύπησε εν ψυχρώ τον αντίπαλο του: φαουλάρα 100%, ωστόσο ο επόπτης δεν σήκωσε τη σημαία. Όμως εκεί κοντά ήταν ένας αστυνομικός, αρπάζει τη σημαία και τη σηκώνει, ο διαιτητής δίνει το φάουλ, έτσι συνεχίστηκε το μάτς με νικητή τον ΑΡΗ. Οι Αναγεννησιώτες δεν συμβιβάστηκαν με την εξέλιξη του παιχνιδιού, απειλούσαν με μήνυση το όργανο και όλη η βραδιά πέρασε με ένταση. Την άλλη μέρα ο αστυνομικός είχε εντολή να πάει για υπηρεσιακό λόγο στην Αναγέννηση. Το τόλμησε ο Δημήτρης και πήγε. Εκεί στο καφενείο, αντί να τον λιντσάρουν, όπως περίμενε, οι θαμώνες τον κέρασαν και του είπαν, « καλά έκανες και σήκωσες τη σημαία, μπράβο, σε κερνάμε ό,τι θες. Μάθαμε ότι ο επόπτης και πέντε παίκτες της ομάδας μας τα «πήραν» από την Καμήλα για να χάσει η Σκοτούσσα. Εμείς δε διεκδικούμε το πρωτάθλημα, φταίνε τα δικά μας τα κοπρόσκυλα και ο επόπτης...»

-----ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ -----

«Το 1982 τολμήσαμε, οι ντόπιοι Σερραίοι και συγκροτήσαμε τον πρώτο σύλλογο μας», γράφει σε επιστολή του προς την εφημερίδα Ελευθεροτυπία 27-3-1996 ο Γιάννης Πούνιος από την Ηράκλεια Σερρών. «Για 4 χρόνια δουλέψαμε με μεράκι και δε ζηλεύαμε σε τίποτα τους Μικρασιάτες, Θρακιώτες, Πόντιους κλπ. Ο γλυκός ήχος της μουσικής μας ακούστηκε στον κάμπο και ξαναγεννήθηκαν, θαρρείς, τα χωριά μας. Όμως, με το ξεκίνημα, ορισμένοι συμπατριώτες μας κατηγορήσαν, ίσως για τη μονοπώληση των προνομίων τους, ως «Βούλγαρους» ή «αυτονομιστές» και η Ασφάλεια έπιασε δουλιά: παρακολούθησεις, ανακρίσεις και μεθόδους εκφοβισμού. Το αποτέλεσμα ήταν η διάλυση.» Το απόσπασμα βρίσκεται στη σελ.364 του βιβλίου του Τάσου Κωστόπουλου ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ εκδ. Μαύρη Λίστα, το αριστούργημα Έρευνας που πρέπει να βραβεύσει η Ακαδημία Αθηνών. Το σχόλιο μας, σήμερα, ύστερα από 35 χρόνια, είμαστε βέβαιοι πως άλλαξαν τα πράγματα. ΓΚΟΡΙ ΓΚΛΑΒΑΤΑ, ντουσίτσες! ΤΙΠΟΤΑ ΜΗ ΦΩΒΑΣΤΕ! Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΟΜΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΕΙΣΜΟΥ

Το μετόν στον εικοστό αιώνα εξίσωσε τους πλούσιους και φτωχούς, όσον αφορά τη στατική ποιότητα των κατοικιών τους. Παλιότερα τα σπίτια των πλουσίων ήταν πέτρινα, ενώ οι φτωχοί ζούσαν σε καλύβες. Σημειώνουμε παρακάτω κάποια δεδομένα:

I. Οι πετρότοιχοι θεωρούνται ασθενέστερης αντοχής από τις ισοπαχείς τουβλοδομές ή τις τσιμεντολιθοδομές, διότι στην πρώτη περίπτωση χρησιμοποιείται πιο πολύ κονίαμα (ασβέστης) για τις «στογγυλές» πέτρες – αυτό αποτελεί τον αδύναμο κρίκο – ενώ οι λαξευμένες πέτρες ή τα τούβλα ή οι τσιμεντόλιθοι χρειάζονται λιγότερο ασβέστη. (Συγκεκριμένα, αν έχουμε τούβλα αντοχής σε θλίψη 40 κιλά ανά τετραγωνικό εκατοστό και καλό κονίαμα αντοχής 12, η οριακή αντοχή της τοιχοποιίας είναι 20. Βάζοντας συντελεστή ασφάλειας 3, συνεπάγεται η επιτρεπόμενη τάση (= πίεση) της τοιχοποιίας είναι περίπου 7 κιλά στο τετραγωνικό εκατοστό.) Τα συμπαγή τούβλα (παλιά, μέχρι το 1962) έχουν μεγαλύτερη αντοχή από τα διάτρητα, προσθέτουν όμως άσκοπο βάρος - και σπατάλη υλικού.

II. Οι τοιχοποιίες σε σπίτια, αποθήκες κλπ, αντέχουν περισσότερο, αν περιμετρικά, στις γωνίες τουλάχιστον, υπάρχουν φυτευτές κολόνες. Ο κανονισμός αναφέρεται σε οριζόντια και κάθετα σενάζ (ζωνάρια). Σ’ ένα σεισμό η τοιχοποιία απορροφά περισσότερη σεισμική ενέργεια από το τσιμεντένιο τελάρο κι αποτελεί την πρώτη γραμμή άμυνας.

III. Γενικεύτηκε, από τριακονταετίας και στο τελευταίο χωριό, η χρήση του οπλισμένου σκυροδέματος (τσιμέντο με σίδερα) και από το 1995 εφαρμόζεται ο νέος Αντισεισμικός Κανονισμός. Με την «πλαστικότητα» άλλαξε κι η φιλοσοφία: δεν αυξάνεται η αντοχή μιας κολόνας ή μιας πλάκας αν την γεμίσουμε με χοντρά σίδερα, δε θέλουμε εξάλλου «ψαθυρή θραύση»...

IV. Ο σεισμός «κηνυγάει» τη μάζα- ας πούμε το βάρος- της οικοδομής, ενώ ο αέρας την επιφάνεια. Έτσι, ένα ξύλινο μαντρί μπορεί να διασωθεί από το σεισμό, απεναντίας κινδυνεύουν από τον αέρα τα μεγάλα ισόγεια πολυκαταστήματα- σιδηροκατασκευές. Σε κάθε σπίτι ή πολυκατοικία ποιά «σπουδαία» πράγμα είναι η θεμελίωση του, παρά οι πλάκες. Στα καμπίσια χωριά ο βόθρος πρέπει ν’ απέχει τουλάχιστον 4 με 5 μέτρα από τα θεμέλια. Απαγορεύεται να βάζουμε υδραυλικούς σωλήνες μέσα στις κολόνες.

V. Οι «τάσεις» είναι νοητό μέγεθος, ενώ οι παραμορφώσεις των υλικών φαίνονται και μετρούνται. Από το σεισμό μπορεί να εμφανιστούν βλάβες – ρωγμές= παραμορφώσεις- είτε στο σκελετό του κτηρίου (τα τσιμεντένια στοιχεία του), κάτι που μας τρομάζει, είτε στις τοιχοποιίες, κάτι πιο συνηθισμένο και λιγότερο επίφοβο. Πρέπει κατά διαστήματα να παρακολουθούμε τα σπίτια μας. Πως όμως θα ξεχωρίζουμε αν μια ρωγμή προέκυψε από σεισμό ή από μια παλιότερη καθίζηση;(βούλιαγμα των θεμελίων). Η παλιά ρωγμή ξεχωρίζει από τη σεισμική στο ότι είναι σκονισμένη, η νέα είναι καθαρή. Εξετάζουμε ακόμη και τη θέση της που ξαναεμφανίζεται.

VI. Τα χιαστί ρήγματα (X στο σχήμα, τα «διατμητικά») είναι πιο επικίνδυνα από τα οριζόντια ή τα κατακόρυφα. Για πάχος ρωγμής μέχρι 3 χιλιοστά χρησιμοποιούνται τσιμεντοενέσεις ή μανδύες από εξειδικευμένα συνεργεία, για μεγαλύτερες ρωγμές σκεπτόμαστε την κατεδάφιση. Σε κάθε περίπτωση παίζει και το οικονομικό κριτήριο.

VII. Συνατό στους σεισμούς η ζημιά γίνεται στις περιοχές των κόμβων (σύνδεση κολόνας με τα δοκάρια) και τα πιο συνηθισμένα αίτια είναι τα λιγοστά τσέρκια, το ανεπαρκές μήκος αγκύρωσης, και η μη επικάλυψη των οπλισμών (Δεν πρέπει να φαίνονται τα σίδερα, γιατί σκουριάζουν από τους σοβάδες και το περιβάλλον).

VIII. Πολλές Εκκλησίες στα χωριά μας κτίστηκαν στη δεκαετία του 1930. Όσες έχουν κολόνες από την περίοδο εκείνη πρέπει να ξεταστούν από έμπειρους μηχανικούς, διότι το μετόν «γερνάει» και λίγοι μαστόροι είχαν την τεχνογνωσία τότε. (Βρέθηκαν πέδιλα με αντιστροφους κώνους)

IX. Οι λίμνες Κερκίνης και Δοϊράνης μας έστειλαν πρόσφατα «σεισμικά χαϊρέτισματα». Οι γειτονικοί δήμοι του Κιλκίς και Σερρών – Σιντικής και Ηράκλειας μαζί με τις Υπηρεσίες Πολιτικής Προστασίας καλό είναι να διοργανώσουν μια «Μέρα Σεισμού». Ενημέρωση λοιπόν για κάθε ενδεχόμενο και αποθήκευση σκηνών, κουβερτών κλπ ειδών στα Σχολεία και Κοινότητες. Καλό νέο από την Περιφέρεια η ενίσχυση του Αναχώματος της Κερκίνης...

X. Ερώτηση κρίσεως. Ο σεισμός στη θάλασσα προκαλεί τσουνάμι. Κατά

Αγαπητέ Βασίλη,

Φρονώ πως ο καθένας έχει το δικαίωμα για διαφοροποίηση στο Μ. ζήτημα, αλίμονο, έτσι φίλε μου δεν χρειαζόταν οι φράσεις: αγαθός, αφελής κ.α. Λιγάκι με πείραξε. Ξεκαθαρίζω από την πλευρά μου:

Πιστεύω στη «διακήρυξη της ανεξαρτησίας του Πνεύματος» (Ρολάν), δε θέλω οι πόλεμοι και οι ψυχαναγκασμοί να λύνουν τις διαφορές. Πρότυπο μου ο Έρασμος και οι γίγαντες του Διαφωτισμού (αρχαιοελληνικού και ευρωπαϊκού), και πρωτίστως το Ευαγγέλιο. Για μένα προέχει το «Χριστόφρονες» και μετά «Εθνόφρονες», πρώτα δηλαδή Άνθρωποι, μετά Έλληνες. Επέτρεψε μου λοιπόν, να πω κάτι πολύ απλό, ξέρω ότι δε θα έχω καλύτερη τύχη από τον τούρκο, ιταλό, βούλγαρο: 2 μέτρα γης. Μια τέτοια θεώρηση μου φέρνει ψυχική γαλήνη. Επίσης θεωρώ και δικό μου κτήμα κάθε δημιουργήμα των άλλων λαών και χαίρομαι γι' αυτό. Διαφορά φιλοσοφίας βλέπεις.

Όσοσο Βασίλη, ας είμαστε κιμπάριδες μεταξύ μας, ας έχουμε σεβασμό στη διαφορετικότητα του άλλου. Οι ανθρωπιστικές σπουδές και η ανθρωπίνη θέληση δεν είναι Γεωμετρία, στάνταρ δηλαδή δεδομένα και λύση ακλόνητη! Έχουν όμως κάτι μαγικό, απαρτίζουν τις δυνάμεις συνοχής που προστατεύουν το μέλλον μας. Ο Θεός να τις ευλογεί. Στο Υπόμνημα (σελ.42 του βιβλίου μου) δεν έθεσα θέματα Ιστορίας, όμως κι εκεί υπάρχει θολούρα - στις θρακικές φυλές που υπήρχαν και δυο απόψεις στο πρόβλημα της καταγωγής των αρχαίων μακεδόνων. (Βλ. σελ.48 – 63 του συλ. τόμου ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ της Ακαδ. Αθηνών. Βέβαια υποστηρίζω την «ορθόδοξη άποψη», όμως στο Ευαγγέλιο, κρύβεται μια «δικαίωση» των αντιδίκων μας: ο Παύλος έφυγε από την μακεδονία και πήγε στην Ελλάδα (Πράξ. Απ. κεφ. 20 στο πρωτότυπο.) Αυτά τα απέκρυψα, αλλά όποιος γνωρίζει σύγχρονη ιστορία (ΕΜΕΟ, Εξέγερση του 1903, Ζαντάσκι, Μισίρκοφ, ο σερραϊός Χατζηδήμος, ο γνωστός Βλάχοφ, η Μίρκα Γκίνοβα κλπ) , τότε, νομίζω, πως νομιμοποιείται με το παραπάνω ο όρος «Βόρεια Μακεδονία».

Εγώ όμως δε θέλω να δοθεί το όνομα σαν δικαστική διαμάχη ή διεκδικημένη της διπλωματίας που η τύχη της είναι προδιαγραμμένη....(ήδη η πλειοψηφία των χωρών αναγνώρισαν τη Δημοκρατία της Μακεδονίας). Έχω μελετήσει την «ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ» - αφορμή ο καθ. της Φιλοσοφίας στη Πολυτεχνική Θεσ/κης Παναγιώτης Τζαμαλίκος, όπου στο βιβλίο του ξεκινά από άλλη αφετηρία, αντίθετη των πράξεων των ηγετών μας.

Δηλαδή Βασίλη, αν η Μάλτα ή η Ελβετία θελήσουν να ονομαστούν Ιταλία θα αντιδράσει η Ρώμη; Γιατί δεν στεναχωρέθηκε στην ίδρυση της Ρουμανίας; Μας πειράζει αν η Βρετανία ή άλλα νησιά του κόσμου βαπτιστούν (υποθετικά) σε Κρήτη; Ερώτηση κρίσεως: Αν οι τούρκοι γίνουν χριστιανοί κι αποκαλέσουν τη Μικρά Ασία ΡΩΜΑΝΙΑ ποιος νομίζει θα διαμαρτυρηθεί; Απάντηση:(Το μάντεψες, οι Πόντιοι...), όμως είναι έξυπνη ή συναισθηματική αντίδραση;

-Μα αν οι «Σκοπιανοί» πάρουν τα όπλα κι επιτεθούν στη Θεσσαλονίκη; - Τότε θα παίξω μαζί σου τάβλι και θα στείλουμε τις γυναίκες μας στη «μάχη»! Όπως δε φοβάται η τουρκία για τα τραγούδια/χάρτες/σχολικά βιβλία/άρθρα εφημερίδων μας/προφητείες περί Κων/πολης*, έτσι κι εμείς δεν πρέπει να φοβόμαστε τους γείτονες μας, όσο κι αν μιλάνε για Μακεδονία. Απλά πράγματα, τα υπόλοιπα είναι περιττά, ως φύλα σукής...Όμως το όνομα, πρέπει να το χαρίσουμε με ευχαρίστηση, ας μην είμαστε μικρόψυχοι και «γραικύλοι». Τι έχασαν οι Ρωμαίοι που χάρισαν παντού το όνομα τους; Ποιο είναι το συμφέρον μας στα βάλκανια;

Ελπίζω φίλε Βασίλη να τα μελετήσεις αυτά. ΟΧΙ ΑΣΚΟΠΟΣ ΕΓΩΙΣΜΟΣ ΚΙ ΕΝΟΧΕΣ-1913.

Με τιμή Γιάννης Πούνιος
Ηράκλεια 28/03/2016

*15 εκατομ. πληθυσμός

Εφημερίδα Ελευθεροτυπία, 23-12-2004, σελ. 62. Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ.

«1) Μας είναι γνωστό ότι από το μεσαίωνα η Μακεδονία έπαυσε να είναι «μία και ελληνική», ότι στην απογραφή του 1904-1905 οι σλαβόφωνοι ήταν περίπου τετραπλάσιοι από τους ελληνόφωνους και με τους βαλκανικούς πολέμους η Ελλάδα πήρε το 51%. Στις « νέες χώρες» εφαρμόστηκε η πολιτική της «αφομοίωσης» κι εγκαταστάθηκαν 850.000 πρόσφυγες από Θράκη και Μ. Ασία. (Ιστορία Γ Λυκ. δεκ.1980 και 1990 σελ. 48-49 κ.α.)

2) Οι πρόσφυγες μακεδόνες πρωταγωνίστησαν κατά του αυτοπροσδιορισμού των « Σκοπιανών», οι οποίοι ζούνε στο χώρο της μακεδονίας 1400 χρόνια περισσότερα από αυτούς και πολέμησαν στο Ίλιντεν για «ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ». Από το 1903 καταγράφονται συνειδητοποιημένοι, σλαβικής καταγωγής μακεδόνες, που αγωνίστηκαν και κατά των Βουλγάρων. Για την εθνογένεση βλ. «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ» του Μισίρκοφ, από τις εκδόσεις Πετσίβα.

3) Στη μάχη κατά του εξηντάχρονου συνταγματικού ονόματος επιστρατεύθηκε αδόκιμα ο Μ. Αλέξανδρος. Ας σκεφτούμε το σενάριο, οι Ιταλοί να προσφύγουν στον Μ. Κωνσταντίνο, τον πατέρα της ρωμοσύνης, για να μας αποκόψουν από την κληρονομιά της. Η μήτρα των νεοελλήνων πηγάει από το Romanus – Ρωμαίος – Ρωμιός, εξού «Ρωμανία», Ρούμελι και Ρουμανία. Παρόμοια, η κληρονομιά της αρχαίας Μακεδονίας είναι οικουμενική και δεν είναι έξυπνο να μας κακοφαίνεται, ενώ άλλοτε κολακευθήκαμε με τους «Καλάς».

4) Ο περιβόητος «αλυτρωτισμός των σκοπιανών» δεν πολυδιαφέρει από τις εκδηλώσεις μνήμης των μικρασιατών και ποντίων. Όμως η απαγόρευση επιστροφής, ακόμη κι απλής επίσκεψης των θυμάτων του εμφυλίου στις γενέτειρες τους, δεν τιμά τη δημοκρατία μας.

5) Όσοι συνέλληνες πιστεύουν στην Ευρώπη και δεν παίζουν ρωμαίικο θέατρο (βλέπε συνομιλίες στον ΟΗΕ για «Βόρεια ή Άνω ή Νέα Μακεδονία», ίσως και διπλή ονομασία) θέτουν ως προτεραιότητα την «οριστική συμφωνία» για να σταθεροποιηθεί το «της Ελλάδος πρόφραγμα» με την ευρωπαϊκή βοήθεια μας. Και από την πλευρά των γειτόνων μας θα δουλέψει το φιλότιμο (και η ανάγκη) και ότι θα κατεβεί το 33,7% από το Βουκεφάλα. Αντί λοιπόν για μακεδονικές σάρισες, ας μμηθούμε την πολιτική των ΗΠΑ στη Δ. Γερμανία μετά τον πόλεμο. »

Γ. Π.

ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ

Κάθε αξιόλογη προσπάθεια που θίγει τα συμφέροντα κατακρίνεται και συκοφαντείται:

I. Το αντιαποικιακό κίνημα στην Κένυα με την ονομασία ΜΑΟ συκοφαντήθηκε από τους βρετανούς. (Οι αγριάνθρωποι ΜΑΟ-ΜΑΟ δε λέμε;)

II. Το ENLA , αριστερό κίνημα στη Β. Αγκόλα πολεμήθηκε από τους Δυτικούς και ακολούθησε ο μεγάλος εμφύλιος. Σήμερα τα αιματοβαμμένα διαμάντια και τα πετρέλαια της χώρας είναι το μήλο της έριδος για τους Δυτικούς, που μάλλον όμως έχασαν το παιχνίδι από την Κίνα. (Η Αγκόλα πέρασε σε διψήφιο αριθμό ανάπτυξης).

III. Το απελευθερωτικό κίνημα των κομιτατζήδων στη μακεδονία (1893-1913) έχει κι αυτό την «τιμητική» του από τους ιστορικούς μας – πλην του Λιθοξόου και ορισμένων νέων. Στα σχολικά εγχειρίδια και στη λογοτεχνία ο « αντιμακεδονικός αγώνας» των ελλήνων ανταρτών = κομιτατζήδων (1904 – 1908) παρουσιάζεται ως μάχη κατά του βάρβαρου, του αιμοσταγούς βούλγαρου, κ.ο.κ . ενώ διεθνώς: κομιτατζής= άνθρωπος της Επιτροπής, και φυσικά: «Κομισιόν»= Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Καιρός πλέον ν' αλλάξουν και τα δικά μας βιβλία. Απλό παράδειγμα, ο «ρωμιός» της τουρκοκρατίας είναι ο ορθόδοξος πατριαρχικός, δε σημαίνει τον ιταλό, ούτε αποκλειστικά τον εθνικά έλληνα. Παρόμοια ο «βούλγαρος» της μακεδονίας είναι

ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΣΗΜΕΡΑ (κριτικάρουμε, θυμίζουμε, προτείνουμε...)

• ΑΣΠΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

- 1) Όχι θυμό και στρες- εργασιακό άγχος. Προσοχή στο πένθος. Μελέτη της Γραφής.
- 2) Αερόβια γυμναστική (150 λεπτά/ εβδομάδα: τρέξιμο, περπάτημα, ειδικά σε ανηφόρα, ποδήλατο, κολύμπι).
- 3) Καλό ύπνο, ακόμη και το μεσημέρι 20 με 30 λεπτά.
- 4) Απαγορεύεται το κάπνισμα. Καλό περιβάλλον: όχι μολυσμένο αέρα ή παθητικό κάπνισμα, όχι θορύβους.
- 5) Καλή – και όχι πολύ – διατροφή, περιορισμός στο αλάτι για την υπέρταση. Καλό είναι οι παλμοί να είναι μέχρι τους 75.
Συνιστώνται: φασόλια, κριθάρι, βρώμη, αυγά, κοτόπουλο μπουτί, ψάρια- όσο το δυνατό λιπαρά- και γενικά μεσογειακή διατροφή, δηλαδή ελαιόλαδο, λιναρόσπορο σε γουδί, ντομάτα και λαχανικά, αβοκάντο, μήλα, δαμάσκηνα, ανάλατο αραβικό φιστίκι, καρύδια. Για επιδόρπιο λίγο κόκκινο κρασί, λίγη σοκολάτα.

• ΕΡΕΥΝΑ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Στογιαντζίκης—Στόγιαν. Ιβαντζίκης – Ιβάν. Γεωργιτζίκης – Γκιόρκι . Ιλιατζίκης- Ηλία. Τάτσης – Αναστάσης. Νάτσης= Θανάσης. Δαιρετζής= αυτός που παίζει νταρέ. Πούνιου – Παγώνα. Πέτκος – Παρασκευάς. Μπρασνάρης – αλευράς, μυλωνάς. Γκράντιος – κλέφτης. Κουτσιμάνης –σκυλάνθρωπος. Κουκουζέλης –έτυμο = το κουκούτσι από το βαμβάκι. Μπόστος –ξυπόλητος. Βαλιούγας – το ξερόχορτο που παρασέρνει ο αέρας, “σι βάλι”. Πούρλια =οι «Νέοι Πόροι» Πιερίας που σημαίνει Γαιδαρότοπος. Μπίστριτσα (ο Αλιάκμονας, ή ο παραπόταμος του Στρυμόνα στα σύνορα) =ποτάμι με τρεχούμενο καθαρό νερό. Καρακάμεν (Βέρμιο)= το μαύρο βουνό. Μπέλλες = άσπρο. Φωτεινό βουνό. Πρόσνικ (Σκοτούσσα)= το μέρος που παράγει πρόσο =κεχρί.

• ΝΤΟΠΙΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Μίτζε, ντα τι λούτζιαμ. (Κλείσε τα μάτια, να σε γελάσω)
- Χούμπαβο μλάντοστ, τρούντο στάροζτ. (Όμορφα νιάτα, ζόρικα γηραιά)
- Στο Πούλεβο μετράει, στο Ράντοβο κτυπάει. (Για τα... αέρια)
- Κάπνε. άπνε.(Σταγόνα- σταγόνα πιές)
- Πίσι, πεάι, γκαζό μου ι ζιάι.(Γράφε,τραγούδα και ο κώ-ος είναι γυμνός)
- Κακ σε σκόρι, τάκα κι σε σκάπε.(Όπως το σχεδιάσεις, έτσι θα «περάσεις»)
- Μπάμπα ντάβαλα ετνό γκρος ζα ντα γκαβάτα να όρο του. Σέντι ντάβαλα τβα γκρος ντα κα πούστατ. (Η σημασία του χρόνου: Η γιαγιά έδωσε ένα γρόσι να την πιάσουν στο χορό. Ύστερα έδωσε δύο γρόσια για να την αφήσουν, μα δεν την άφησαν.)
- Γκουλιάμιτι λιούντι, πράατ γκουλιάμι γκράσκι.(Οι μεγάλοι άνθρωποι κάνουν μεγάλα λάθη... Συμφωνείς Μίκι;)
- Κόι ουμριά; - Να μπόλνατα ζζένα μαζζόι! (Ποιος πέθανε; - Ο άνδρας της άρρωστης γυναίκας!)
- Βριάι πο βιάτερο. (Μιλάει στον αέρα: δεν του δίνουν σημασία.)
- Μάντζια τα ι ζκοτβένα, άμα ου κακβίι τσανάτσι κι σι κλάι...(Το φαγητό είναι έτοιμο, αλλά σε τι πιάτα θα το σερβίρουμε...) Πάει γάντι για το Μακεδονικό!

• ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ για το πώς να φέρεται ο άνδρας στη γυναίκα του.

«Να της λες ότι την αγαπάς...Δείξε της ότι σου αρέσει πολύ να μένεις μαζί της, ότι προτιμάς να μένεις στο σπίτι για χάρη της, παρά να βρίσκεσαι με τους φίλους σου! Να την τιμάς περισσότερο από τους φίλους σου, περισσότερο από τα παιδιά σας. Κι αυτά για χάρη της να τ’ αγαπάς! Αν κάνει κάτι καλό, να την παινεύεις και να τη θαυμάζεις. Αν πείσει σε κάποιο σφάλμα, να τη συμβουλεύεις και να τη διορθώνεις με καλό τρόπο. Να κάνετε κοινές προσευχές, στο ναό να εκκλησιάζεστε και οι δύο! ... Δίδαξε την, ότι καμιά συμφορά του βίου δεν είναι φοβερή, παρά μόνο η εναντίωση στο Θεό και το θέλημα του!»

Από την ΠΡΟΟΔΟ 30-1-18.

• 31-1-18: Η ΔΙΑΛΕΞΗ. Απόλαυση η Αλεξάνδρα Μπαίρα.

Πενήντα καθηγητές από τη Θεσσαλονίκη και οι φιλομαθείς σερραίοι απόλαυσαν στο αμφιθέατρο της Δημόσ. Βιβλιοθήκης τη χρυσόστομη Αλεξάνδρα. Το θέμα της ομιλίας, «Βασιλείου Τατάκη: Η συμβολή της Καππαδοκίας στη χριστιανική σκέψη», όπου σε μια ώρα συμπύκνωσε όλη τη χριστιανική και θύραθεν παιδεία. Ενδεικτικά, η φιλοσοφική μάχη: η γνώση σώζει τον άνθρωπο. – η πίστη σώζει τον άνθρωπο.- η πίστη είναι άλογη ενέργεια. – ο λόγος, χωρίς τη πίστη, είναι άλογος. Η «πίστη» επί 2200 χρόνια σ το 4 αξίωμα του Ευκλείδη, το «γνώθι σ’ αυτόν» του Σωκράτη και η Πολιτεία του Πλάτωνα, ο Ιουστίνος, η «Αλήθεια» του Πλάτωνα, ο μεγάλος Πασκάλ, η εσωσθένεια της πίστης, οι διαφορές ουσίας και ενέργειας, του σκεπτικισμού και χριστιανισμού, η σύνδεση Λόγου και Πίστης κατά το Σερραίο πανεπιστημιακό Τατάκη – ανάλυση έργων του Μ. Βασιλείου, του Γρηγορίου Νύσσης και του Γρηγορίου του Θεολόγου- ακόμη κι ο Ράμφος: η ευθύνη των επιλογών μας κρίνει την πίστη μας στο θαύμα της Χάριτας. Και βέβαια ο Αριστοτέλης, «το πρώτο κινούν ακίνητον», η «πρώτη αρχή» των φυσικών φιλοσόφων σε αντιδιαστολή με τον πολυθεϊστή Όμηρο. (...) Ave Tatakí, ave Mpaíra!

• ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΜΑΣ στη προηγούμενη «ΦΩΝΗ» μας

Δεν είναι ο «δαίμων του τυπογραφείου», αλλά η παραπληροφόρηση του διαδικτύου. Συγκεκριμένα παρασυρθήκαμε και γράψαμε στην σελ.12, ότι υπάρχει διαφορά στο απαρέμφατο και στον παρακείμενο ανάμεσα στη βουλγαρική γλώσσα και στα δικά μας, τα σλαβομακεδόνικα. Ευχαριστούμε το φίλο για την επισήμανση. Θα επανέλθουμε προσεχώς.

• ΑΝΕΚΔΟΤΑ (Ετυμολογία πόλεων/ οικισμών και μάρκετιγκ)

- A) Γιδάς (= Αλεξάνδρεια): Περνούσε από την περιοχή ο στρατός του Μεγαλέξανδρου και στο ελώδες μέρος βούλιαζαν οι στρατιώτες. Όμως ο Μεγάλος βρήκε ένα στέρεο μέρος κι αναφώνησε ξαφνικά: Γη δά! (Κι όμως, το διαβάσαμε στη περιβόητη « Μακεδονική Ζωή»).
- B) Πρόσνικ (=Σκοτούσσα Σερρών): Περνούσε, λέει, ο στρατός του Βουλγαροκτόνου το 1014 μ.Χ. και στο μέρος εκείνο τραγουδούσαν οι στρατιώτες: Προς την νίκη! εξού Πρόσνικ...(Αστείο Ιάκωβε, όμως έτσι το ΔΙΔΑΣΚΑΝ οι στρατιωτικοί, οι αστυνομικοί και οι δάσκαλοι στο μάθημα της Εθνικής Διαφώτισης.)
- Γ) Ζητιάνευε ο ταιγγάνος: - Μήπως έχετε 99 λεπτά να μου δώσετε; Κάποιος φιλότιμος του έδωσε ένα ευρώ, αλλά το ρώτησε: - Γιατί λες 99 λεπτά και όχι ένα ευρώ; Κι η απάντηση: Ξέρεις φίλε, είναι θέμα μάρκετιγκ!

• ΟΙ ΜΠΑΜΠΕΣ (=Μαμές)

«Στο χωριό μας, το Λιμνοχώρι, είχαμε δυό μαμές, τη μπάμπο Νούσινα (το γένος Αραμπατζή) και τη μπάμπο Πάντα (Παντελίνα, το γένος Σιάρκου). Ήταν πολύ εκπαιδευμένες και ξεγεννούσαν τις γυναίκες με μεγάλη επιτυχία. Εκείνα τα χρόνια δε γινόνταν οι «καισαρικές», χώρια που κάποιες γεννούσαν στα χωράφια. Οι δυο μαμές είχανε επιπρόσθετα καθήκοντα. Κάθε μήνα επισκέπτονταν τις εγκυμονούσες, έβλεπαν τα προβλήματα, ρωτούσαν για τα παιδιά και συμβούλευαν τις νέες μητέρες. Προφήτευαν κιόλας: «έκλαψε το παιδί; Μη φοβάστε τότε, θα ξεπεράσει το πρόβλημα και θα ζήσει!»

Στις επισκέψεις αυτές ήταν απαραίτητος ο καφές (κριθάρι με ρεβίθι), πάντοτε γλυκός, και στα παιδιά καραμέλες. Και φούντωνε το μοχαμπέτ (η κουβέντα, επί παντός επιστητού...) Το χωριό εκτιμούσε πολύ τις μαμές, προς χάρη τους ορίστηκε η γιορτή στις 8 του Γενάρη, το μπάμπο-ιντέν (μπαμπόμπα) που στην κυριολεξία ήταν «γυναικοκρατία» : γλεντούσαν ολημερίς στο σπίτι της μπάμπως. Επίσης η μαμή είχε την τιμητική της στην «Πρόσκια» - Κυριακή της Συγχώρεσης. Όλα τα νιόπαντρα ζευγάρια έπαιρναν την ευχή της ,δωρίζοντας την ένα πορτοκάλι.»
Γ. Κ.